Samen Kerk

Uitgave van de
parochies RK Venray

- september 2026

Beste lezers van 'Samen Kerk'

Redactie en kerkbestuur wensen u veel plezier en inspiratie bij het lezen van dit blad. We mogen dit blad twee maal per jaar uitgeven. Het wordt echter vanaf 2025 niet meer thuis bezorgd: het ligt voor u klaar in de kerken. U kunt het meenemen voor uzelf of voor iemand anders. Het mag graag gedeeld worden! Het blad wordt om niet ter beschikking gesteld, maar elke gave is natuurlijk meer dan welkom! Betaalgegevens vindt u elders op deze pagina.

Voor de kerkbijdrage:

St. Petrus' Banden (Grote Kerk)
NL59 ABNA 0484 1000 17
NL82 INGB 0001 1748 63
t.n.v. kerkbestuur Venray o.v.v. adm.
Kerkbijdrage parochie St. Petrus' Banden

Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten, Christus Koning en Franciscus van Assisi (Paterskerk)
NL17 ABNA 0231 8085 26
t.n.v. kerkbestuur Venray o.v.v. adm.
Kerkbijdrage parochie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten.

Rectoraat St. Jozef (Smakt)
NL72 RABO 0153 9195 23
t.n.v. rectoraat Sint Jozef o.v.v. adm.
Kerkbijdrage rectoraat Smakt

Graag naam en adres vermelden! Wellicht ten overvloede wijzen we erop dat uw bijdrage fiscaal aftrekbaar is. Ook bestaat de fiscale mogelijkheid van een zogenaamde periodieke gift. Uw gift is een periodieke gift als u aan deze voorwaarden voldoet: 1) U geeft jaarlijks hetzelfde bedrag aan dezelfde instelling of vereniging; 2) U betaalt het bedrag minstens 5 jaar achter elkaar. U mag uw periodieke gift helemaal aftrekken als u aan bovenstaande voorwaarden voldoet en samen met het kerkbestuur de periodieke gift in een overeenkomst hebt vastgelegd. Informatie daaromtrent vindt u op onze site rkvenray.nl.

Bezoekje…

Verblijft u in het ziekenhuis of zit u thuis en zou u een bezoekje van een priester of iemand van de diaconiegroep op prijs stellen, meld het dan op de pastorie! We komen graag! Of als u weet dat iemand een bezoek vanuit de parochie op prijs stelt, geef het door op de pastorie!

Voor eenmalige giften:

St. Petrus' Banden (Grote Kerk)
Pastorie Eindstraat 6 0478-550740
contact@rkvenray.nl
dinsdag & vrijdag tussen 09.30-11.00
NL 49 ABNA 0579 7394 81

Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten, Christus Koning en Franciscus van Assisi (Paterskerk)
Pastorie zie hierboven
contact@rkvenray.nl
NL17 ABNA 0231 8085 26

Rectoraat St. Jozef (Smakt)
Administratie Sint Jozeflaan 54 0478-636248
rectoraat-smakt@rkvenray.nl
NL72 RABO 0153 9195 23

Tikkie Grote Kerk Tikkie Paterskerk Tikkie Smakt

Helpt u deken, de andere priesters en het kerkbestuur en de vele vrijwilligers met hart en ziel te blijven werken voor en aan onze kerk en kerkgemeenschap! Bij voorbaat hartelijk dank!

Nieuwsbrief

Velen ontvangen dit blad 'Samen Kerk,' het parochieblad van Venray. Ook online is het blad te vinden (rkvenray.nl). Daarnaast staat met regelmaat het een en ander in met name Peel & Maas. Maar om zo actueel mogelijk te zijn en te blijven publiceren we ook regelmatig een digitale nieuwsbrief. Meld u aan op onze site!

Gesprek, biecht of zegen…

Voor een persoonlijk gesprek, een zegen of een biecht kunt u te allen tijde terecht bij een van de priesters. Ze maken graag tijd voor u. U kunt bellen of mailen.

Inhoudsopgave

Ten geleide	blz.	4
Romereis		4
Woordje van de deken		5
KerkAccount		7
Werken van Barmhartigheid		8
Kaski-telweekenden		13
Foto's H. Vormsel		14
Foto's H. Communie		15
Geloofwaardig		16
Jaarcijfers 2025		19
Triomfkruis		20
Sint Odajaar		22
Encycliek paus Leo XIV		26
Communie & Vormsel 2027		28
Geloofsverdieping voor jong en oud		29
Personalia		31
Agenda		32

Websites

Parochies & dekenaat Venray
www.rkvenray.nl

Stichting Beeldenschat Grote Kerk
www.petrusbandenkerkvenray.nl

Stichting Carillon Venray
www.carillon-venray.nl

Virtuele rondleiding door de Grote Kerk
www.rkvenray.nl/panoramatour

Priesters van onze parochies

H.E.H. Deken Ed Smeets
deken@rkvenray.nl
Eindstraat 6
5801 CR Venray
0478-550740

Z.E.H. Pastoor Martinus Rijs
pastoor-martinus@rkvenray.nl
Albionstraat 30
5809 AE Leunen
0478-581575

Z.E.H. Pastoor Jack Geudens
pastoor-geudens@rkvenray.nl
St Jozeflaan 56A
5817 AD Smakt
0478-561509

Ten geleide Hart van Venray

De Sint Petrus' Bandenkerk

Hart van Venray

Voor u ligt een nieuwe uitgave van ons blad Samen Kerk. Het verschijnt twee maal per jaar (naast trouwens onze digitale Nieuwsbrief die frequenter verschijnt!) en wil een geloofwaardig en waardevol blad zijn voor onze parochiegemeenschappen.

Boven dit woordje vindt u de naam 'Hart van Venray'. Langs verschillende wegen zijn we bezig de kerk opnieuw onder de aandacht te brengen. Voor zeer velen staat de kerk in het hart van het dorp en dat moet ook 'altijd zo blijven', maar waarom…? Loop er eens binnen, vergaap je aan alle moois en vooral stel je dan de vraag wat mensen ooit en nu nog bezield heeft die kerk te bouwen en te onderhouden en er op zondag present te zijn voor de viering van de zondag. Daartoe is een promotieflim ontwikkeld waar we mee op pad gaan. Die film heet 'Hart van Venray'.

Ook is er een nieuwe site in de maak waarop onze jongere vaste kerkgangers langs allerlei wegen promoten wat ze als kostbaar ervaren aan geloof in hun leven en werken, in hun relaties en alles waar ze mee bezig zijn. Samen katholiek, heet het, en gaat spoedig online!

Dit en alles wat we in en vanuit onze kerk vieren maakt dat we durven zeggen dat de kerk 'Hart van Venray' is. Ik hoop dat het ook in uw hart binnen mag komen! Wees welkom!

Deken Ed Smeets

Hebt u de kerken herkend op ons logo? Het logo is gemaakt naar aanleiding van de gezamenlijke actie Kerkaccount. Het behelst de negen torens van de samenwerkende parochies Grote Kerk, Paterskerk, Smakt, Vredepeel, Ysselsteyn, Merselo, Leunen, Veulen en Heide.

Romereis voorjaar 2027

Of je nou de eerste keer gaat, of de tweede keer of de tiende, elfde of twaalfde keer, Rome blijft boeien! En dat geldt eigenlijk al 2000 jaar zo. Het begon als het centrum van de toenmalige wereld, in het Rome van de keizer, maar later bleef het een wereldcentrum, zeker toen Petrus en Paulus in Rome gedood werden en er hun graf kregen.

En zeker sinds de opvolgers van Petrus beschouwd worden als de belangrijksten onder de bisschoppen en als leiders van een wereldwijde kerk, is Rome geworden tot wat het nu is: centrum van de wereld, van de kerk, van christenen, maar ook de plek waar de geschiedenis bewaard wordt en de cultuur is vastgelegd in tal van plekken…

Als we net als miljoenen anderen per jaar naar Rome vliegen, ontmoeten we er 2500 jaar wereldgeschiedenis en culturen van millennia: immers, de stad draagt in architectuur en kunst de sporen daarvan mee. En we zouden niet katholiek zijn als dat alles niet gepaard ging met de nodige sfeer en gezelligheid, want ook dat is in bruisend Rome volop te beleven!

Een greep uit het programma: Sint Pieter, Spaanse Trappen, Piazza Navona, Pantheon, Trevifonteinen, de audiëntie bij de paus, Via Appia, Catacomben, Capitool, Collosseum...

Reisgegevens: u moet goed ter been zijn! We doen veel met openbaar vervoer maar ook veel te voet! Ondergetekenden gidsen u door de stad. **De reissom bedraagt € 1425,- pp.** Er zijn een beperkt aantal eenpersoonskamers waarvoor een meerpijs geldt. Er is plaats voor 48 deelnemers. De reis wordt ook uitgezet in de brochure van het Huis voor de Pelgrim. We verheugen ons erop! U ook? Voorinschrijven kan bij de deken. www.huisvoordepelgrim.nl

Deken Ed Smeets & Angelo Harings

Woordje van de deken

Verschijnt wekelijks op zaterdagavond op facebook van de deken en in de bladen in de dorpen…

19 april 2026 - godvergeten

Het verhaal van de Emmaüsgangers laat zien dat wij soms zo vergeetachtig zijn. We weten veel, kunnen nóg meer, bouwen kathedralen, ontwerpen fantastische projecten, beheersen de wereld, vliegen om de maan, hebben AI ontwikkeld, staan stijf van verwachtingen en lopen over van idealen, maar… waarom ook alweer? Dát vergeten we steeds!

Gevaarlijk. Dan gaat wat jezelf bedacht had jou beheersen. Zonder benul herken je de zin van het leven niet meer. Wat is voor en achter, wat doet er toe en wat niet, de moeite waard, wat leidt ten leven en wat juist niet?

Ze geven op. Teleurstelling, onzekerheid, onmacht, ergernis. Moeilijk om beelden bij te stellen: de maatschappij verandert, de kerk ook, oorlog, crisis, en dan nog eens alles wat zich voordoet in familie, werk en gezin.

Hopeloos. We verdedigen ons dan door de wereld naar eigen hand te zetten: vaste waarden worden vloeibaar, in plaats van aanvaarden passen we criteria aan, zoeken naar andere kaders en geloven in cijfers, zonder oog voor het naakte bestaan.

Daar kun je zo in opgaan dat je Jezus niet meer herkent. De Emmaüsgangers vertellen ons dat we ons eigenlijk alleen maar hoeven te herinneren wat Jezus ons gezegd heeft. ‘Ik zal er zijn!’ En onderweg fluistert Hij je in wat je maar nodig hebt. Godvergeten? Hij jou niet!

3 mei 2026 - waarheid

‘Ik ben de weg, de waarheid en het leven’. ‘Wat is waarheid?’ vroeg Pilatus al. Die van zijn keizer, die alles onderdrukte? Die van de kiezer, die hij ook tevreden moest houden? Die van het volk, die morgen anders kan zijn dan vandaag? Wat is waar?

Jongeren die aankloppen zijn allemaal op zoek naar iets waars. De wereld staat in brand, leiders houden er hun eigen waarheden op na, reclame claimt en beklemt je, net als de socials. Wat is sinds AI nog echt en wat niet?

‘Laatste schooldag afgezegd vanwege rellen’. ‘Horeca in steden vreest Koningsdag: drank en drugs’. ‘Wachtlijsten bij jeugd-GGZ’. Wat is waar?

‘Waar is,’ zei er een, ‘dat ik in de biecht mezelf mag zijn, met mijn verhaal terecht kan, dat ze mij serieus nemen en me verzoening en nieuwe kansen aanreiken. Ik kan er veilig mezelf zijn en alle maskers afzetten die me zijn aangepraat: in een keiharde samenleving is zo’n biecht een zegen!’

In geloof zeggen we dat God waar is, zijn liefde voor ons, waar-geworden in Jezus, zijn Zoon, onze Vriend. Hij zegt te geloven dat het waar is dat er niets in het leven kan gebeuren, waar God geen raad mee weet. Sterker nog, waar is dat een mens die God zoekt nooit uit Gods hand kan vallen!

10 mei 2026 - liefde

Als Jezus naar de hemel terugkeert, belooft Hij ons de Heilige Geest. Moet die komen doen dan? Ons herinneren wat Jezus gezegd en gedaan heeft en wat dat dan hier en nu voor mij betekent. Polsbandjes met WWJD: What would Jesus do? Da’s goede navigatie voor onderweg! Als gedoopte en gevormde christenen hebben we de taak Jezus’ boodschap alom uit te dragen. Was die boodschap ook alweer? Liefde!

‘De liefde, de liefde, de liefde doet wonderen, van boven en van onderen!’ Maar Jezus bedoelt een heel specifieke liefde… Liefde kun je op jezelf betrekken: ik doe lief om er voordeel van te trekken. Of je hebt elkaar lief omdat je het fijn hebt samen. Fiscaal huwelijk: goedkoper en handiger. Maar Jezus’ liefde is altijd de liefde om de ander. Caritas, die zichzelf niet zoekt, maar er wil zijn óm de ander en de ander zijn geluk. Liefde als waarheid die daad wordt, zichtbaar in overgave en zelfgave, zonder dubbele agenda of enige bijbedoeling. Gewoon puur.

Geloof mag nooit aan de buitenkant blijven steken: niet van ons hart, niet van onze agenda en niet van ons leven. Hoop wil heel concreet en naar best vermogen waargemaakt worden. En de liefde wil in gehoorzaamheid aan Gods roep ons hele leven omvatten… Laat die liefde maar haar wonderen doen!

31 mei 2026 - lovestory

Vroeger kwam je wekelijks op school. Vroeger is tot corona. Daarna kwam een enkeling voor vormsel- of communieles naar de kerk. En soms komen hele klassen je bezichtigen.

Het valt op dat het bij zo'n kerkbezoek altijd moslims of protestanten zijn die de scherpste vragen stellen. Altijd wel een kleine protestant ertussen die vraagt waarom wij beelden vereren. Nee, vereren we niet, God alleen, maar die beelden vertellen ons de levensverhalen van heiligen die in hun tijd Jezus trouw en dapper gevolgd zijn en ons nu uitnodigend aangapen. 'Enne?' lijken ze ons te vragen.

Moslims vragen hoe het kan dat wij in drie goden geloven: nee, leggen we dan weer graag uit, er is één God, maar Die heeft zich op drie wijzen – in drie Personen – aan ons bekend gemaakt en er zo alles aan gedaan ons in zijn grote liefde te betrekken.

Hij is Vader-Schepper, die zijn hand op ons legt en ons zegent. Hij is Jezus, die tegelijk onze broeder en vriend en Heiland en Verlosser is. En sinds Pinksteren woont God in de kracht van zijn Geest in ons binnenste, om ons aan te vuren het goede te doen en het goed te doen.

Altijd fijn als ze komen, want we hebben zoveel te vertellen: God is liefde. Laat Hem ons dat doen!

7 juni 2026 - vragen

De kerk heeft de beste antwoorden… op vragen die niet meer gesteld worden. Eeuwig leven? Hemels geluk? We zijn toch al happy?

Om geluk geen God meer nodig! Christus gaf zijn leven om ons van de dood te verlossen. Maar de dood is thans verlossing van het leven. Bij een uitvaart – op vandaag in de horeca - blikken we terug op wat geweest is – en daar toosten we op! - in plaats van naar wat komt, zoals we altijd heilig geloofd hebben. Vroeger lag een kruisje op de kist, nu staan er vaak de kringen op van bier- of wijnglas.

Eerst de zondige mens, toen de zoekende, thans de mens die niemand nodig heeft. En dus hebben we als Jezus' kerk antwoorden… op vragen die niet meer leven!

Of de mens gelukkiger is? Zonder godsgeloof drukt het gewicht van de hele wereld op de mensheid: zelf verantwoordelijk. Wie niet meekan, is een loser. Samenleven? Waarom zou je? Tja, moet wel, maar niet van harte. Vroeger keek de mens omhoog en zag de hemel en God. Perspectief! Thans kijkt diezelfde mens in een kil heelal en merkt hoe klein hij is.

Juist de Communie in de kerk zegt ons wie we zijn: de moeite waard in de ogen van God, die zich aan ons schenkt! Goed verhaal!

14 juni 2026 - Influencer

'Ga sporten, zorg dat je er goed uitziet, geloof in jezelf en doe jouw ding: it's all about you!' Je wordt doodgegooid met influencers die geholpen door algoritmes je dit als 't volle leven aansmeren. De meesten weten het op waarde(loosheid) te schatten, maar menigeen vergaapt er zich aan. Maar wat als je er niet uitziet, niet meekunt? Loser! 'It's all about you', zei er een, maar you bent nothing en you bakt er niks van. Soms. Vaak. Het is druk bij de GGZ!

Ergens snap ik het wel (geef gas!), maar is het doel van het leven een vette bankrekening, dik huis en twee auto's en mooie plaatjes van jezelf? Een keer stoot je op grenzen. En dan?

'Jezus werd door medelijden bewogen, want zij waren als schapen zonder herder'. Jezus ziet de onbeholpen mens, in nood en eenzaamheid. Zonder herder: welke kant moet het op? Schapen zonder herder zijn gemakkelijk voor de wolf. Die is dan ook graag weer terug in ons land!

Jezus verlost van de zinloosheid van het bestaan. Geen vlotte verlossing als in politiek of marktwerking of bij het voetballen nu weer even, maar Hij brengt ons thuis in Gods liefde en barmhartigheid, groot en onvoorwaardelijk.

Dat geloof delen we met elkaar. 'Influencer'? 'n Beetje christen is dat al 2000 jaar!

Deken Ed Smeets

KERKBERICHTEN
– kruis erdoor

'Wat was de vraag ook alweer?'
Dat zeg je als je in een gesprek
de draad kwijtraakt of door de bomen het bos niet
meer ziet. 'Was de vraag ook alweer?'

Mag je je ook afvragen bij het evangelie. Moeilijk:
Jezus spreekt over bloedbanden, welzijn, comfort,
geborgenheid, maar toont zich snoeihard, keihard,
harteloos? Hij zet overal een kruis doorheen.
Zitten wij druk bezig te zijn met lekker, feel good,
happy, eigen ding doen, jezelf zijn, komt Jezus
hiermee aan!

Juist dat kruis is eigenlijk het antwoord op de
vraag. Twee balken, horizontaal – Jezus die ons
leven komt delen om ons uiteindelijk mee omhoog
te nemen naar zijn Vader, en verticaal – zijn vrede
wil heel de wereld betrekken.

Woordje van de deken – kruis erdoor

'Wat was de vraag ook alweer?' Dat zeg je als je in een gesprek de draad kwijtraakt of door de bomen het bos niet meer ziet. 'Was de vraag ook alweer?'

Mag je je ook afvragen bij het evangelie. Moeilijk: Jezus spreekt over bloedbanden, welzijn, comfort, geborgenheid, maar toont zich snoeihard, keihard, harteloos? Hij zet overal een kruis doorheen. Zitten wij druk bezig te zijn met lekker, feel good, happy, eigen ding doen, jezelf zijn, komt Jezus hiermee aan!

Juist dat kruis is eigenlijk het antwoord op de vraag. Twee balken, horizontaal – Jezus die ons leven komt delen om ons uiteindelijk mee omhoog te nemen naar zijn Vader, en verticaal – zijn vrede wil heel de wereld betrekken.

Op het snijpunt van het kruis hangt Jezus, die hemel en aarde maar ook alle mensen in Zich met elkaar verbindt. En Hij vraagt ons of ook wij bereid zijn die plaats in te nemen, in zijn Naam.

Wie teveel met de hemel bezig is, wordt wereldvreemd en ziet geen nood meer. Maar wie niet meer omhoog kijkt, vergeet God. Hou God en medemens bij elkaar! En zet een flink kruis door alles wat je van die twee afhoudt, ook als dat bloedbanden zijn of van 'tja, zo zijn onze manieren' of 'doen we hier nu eenmaal altijd zo…'.

Kerkaccount

Onze kerk, ons dorp, onze toekomst

In het hart van ons dorp ligt een kerk.
Vanaf grote afstand te zien:
als je van verre de kerktoren ziet,
weet je dat je bijna thuis bent.
Die kerk vertelt een verhaal.
Meerdere zelfs.
Die kerk is ons doorgegeven,
ons vol trots aangereikt
door onze voorouders.
Vanouds een plek van geloof,
met een rijke geschiedenis
én met een toekomst.
De kerk vertelt ons van geloof,
van onderlinge verbondenheid,
van cultureel erfgoed en kunstzinnigheid.

In veel dorpen hoort daar ook het kerkhof bij,
een stille plek die we als gemeenschap
met zorg bewaren.
Zelfs als een kerk een herbestemming krijgt,
blijft het een markant gebouw
waarmee we ons als dorpelingen
verbonden voelen.

Het beheer van het kerkgebouw
is voor rekening van de lokale gemeenschap.
Of u nu al jaren bijdraagt
of dit misschien de eerste keer is –
uw steun maakt het verschil.
Dankzij al die bijdragen
blijven onze kerken zichtbaar:
soms als plek van samenkomst,
altijd als teken van hoop en verbondenheid.

Voor de één is de kerk
een vertrouwde plek van geloof,
voor de ander een herkenbaar gebouw
in het hart van het dorp,
of een plek
waar mensen elkaar helpen en ontmoeten.
Voor iedereen betekent het iets anders –
en juist dat willen we samen vasthouden.

KerkAccount is daarvoor het nieuwe platform:
modern, eenvoudig en van deze tijd.
Blijf geven – of doe mee voor het eerst.
Breng uw bijdrage bij de tijd
en geef via **KerkAccount**.

Eén platform. Uw eigen kerk.
Samen geven. Samen sterk.

Vanaf 1 januari 2026 gaat het bijdragen aan uw eigen kerk eenvoudiger dan ooit.

Met het nieuwe online platform **KerkAccount** regelt u uw bijdrage veilig, modern en volledig digitaal. Dat past bij deze tijd én ontlast onze vrijwilligers.

Met **KerkAccount** kunt u:
- zelf kiezen hoeveel u geeft (maandelijks, jaarlijks of eenmalig);
- gericht bijdragen aan uw eigen kerk in Venray, Smakt, Leunen, Veulen, Heide, Ysselsteyn, Vredepeel of Merselo;
- uw eigen gegevens beheren, inloggen en uw giften inzien;
- eenvoudig een periodieke gift instellen die 100% fiscaal aftrekbaar is.

Uw bijdrage wordt voortaan automatisch geïncasseerd via uw **KerkAccount** (ondersteund door Whydonate).
Zo blijft uw steun dichtbij – in uw eigen dorp.

Adviesbijdrage: € 13 per maand
Met een maandelijkse bijdrage van € 13 dragen we samen bij aan het behoud van onze geloofsgemeenschappen en het onderhoud van onze kerken en kerkhoven. Een ander bedrag of een andere frequentie is natuurlijk ook mogelijk.

Geeft u al? Schrijf u dan ook in! Heeft u al een automatische incasso of geeft u jaarlijks? Schrijf u dan ook in via **KerkAccount**. U kunt dan voortaan uw bijdrage eenvoudig aanpassen, en uw oude incasso stopt vanzelf.

RK parochies en rectoraten in Venray, Smakt, Leunen, Veulen, Heide, Ysselsteyn, Vredepeel en Merselo

rkvenray.nl/kerkaccount

Scan de QR-code, kies uw eigen kerk en maak in een paar klikken uw KerkAccount aan.
Alles online, zonder papierwerk. Eenvoudig, veilig en direct geregeld.

Werken van barmhartigheid

Overweging Werken van Barmhartigheid, bij de Vastenlunch, Venray 1 maart 2026, door onze pastoraal werkster Marion Verwij-Didden

'Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben', zo lezen we in het Johannesevangelie (1 Joh 4,21). De betekenis daarvan is eigenlijk samengevat in de werken van barmhartigheid, die samen de maatstaf van onze liefde vormen. Deze zogenaamde liefdewerken zijn altijd gericht op de hulpbehoevendheid van de mens in nood, ze zijn de concrete invulling van de liefde in het dagelijks leven van iedere mens. En dit kun je niet vastleggen in regeltjes, wetten en voorschriften, en je kunt het ook niet delegeren aan de overheid of sociale instellingen, de liefde kijkt namelijk in het hart van iedere mens. De liefde voor een mens in nood leidt namelijk tot een gebaar, een daad van barmhartigheid op een onverwacht, ongepland, ongelegen of moeilijk moment. Ze vraagt niet naar een paspoort of een polis, maar laat zich persoonlijk ontroeren door iedere mens, die bij wijze van spreken langs de kant van de weg ligt. Mensen leven veel meer van het goede, dat vrijwillig en van harte gedaan wordt dan wat voorgeschreven of opgelegd wordt.

Barmhartige mensen doen meer dan wat rechtvaardigheid van regeltjes van hen vraagt. Een gemeenschap kan niet zonder barmhartigheid, die zou anders onmenselijk worden. Daarom hebben de liefdewerken ook in deze tijd een belangrijke functie om de sociale rechtvaardigheid invulling te geven.

Het Bijbelgedeelte waar we de zeven werken van barmhartigheid kunnen terug vinden, is de toespraak van Jezus over het oordeel in het evangelie van Matteüs (Mt 25, 31-46), Tot de mensen die Hij in zijn heerlijkheid uitnodigt zegt Hij: Want Ik had honger en jullie hebben Me te eten gegeven, Ik had dorst en jullie hebben Me te drinken gegeven, Ik was vreemdeling en jullie hebben Me opgenomen. Ik was naakt en jullie hebben Me gekleed, Ik was ziek en jullie hebben naar Me omgezien, Ik zat in de gevangenis en jullie kwamen naar Me toe. De rechtvaardigen, dwz degenen die de liefdewerken hebben gedaan, weten wel dat ze deze werken voor mensen hebben gedaan, maar niet dat ze dat voor Christus hebben gedaan. Ze hebben alleen de concrete mens gezien en niet Christus. Als Jezus hun verzekert dat ze alles wat ze voor één van Zijn minste broeders hebben gedaan, dat voor Hem hebben gedaan, identificeert Hij zich met de hongerigen, dorstigen, vreemdelingen, naakten, zieken en gevangenen, met iedereen die in nood is. En eigenlijk kan deze tekst wel beschouwd worden als een samenvatting van het hele evangelie. Jezus oordeelt ons Christen zijn naar ons gedrag tegenover onze naasten. In ons omgaan met onze naasten gaat het eigenlijk om ons omgaan met Christus, de werkelijkheid van ons geloof. Ook al zijn we er ons niet van bewust, toch doen we wat we voor onze medemensen doen voor Christus.

Ieder van ons zal herkennen dat wat je voor een ander doet, je dat niet doet in de hoop op een beloning, maar omdat andermans nood je raakt. Je voelt je rijker als je geeft, je beter worden als je voor een zieke zorgt of als je een ander kleedt. Of anders gezegd, de werken van barmhartigheid doen ook onszelf goed, we bewijzen onszelf barmhartigheid. En toch doen we het niet om er zelf beter van te worden, maar omdat ons hart geraakt wordt door armen, hongerigen, daklozen, zieken en gevangenen. De paradox is: doordat we onszelf vergeten doordat we ons bezighouden met iemand anders, ervaren we zelfvervulling in ons leven.

Het hoort ook bij ons geloof niet alleen te luisteren naar het Woord van God maar daar ook naar te handelen. Alleen dan kunnen we gelukkig zijn, dwz in harmonie met onszelf,

innerlijk oprecht tevreden. De werken van barmhartigheid richten ons op God en op de mensen, in wie wij Christus zelf ontmoeten. Jezus wil ons de ogen openen zodat we hier en nu zo leven dat we doordrongen zijn van zijn barmhartigheid, dat wij geluk ervaren doordat we anderen gelukkig maken. Dan gaan we barmhartig met onszelf en anderen om en ervaren daardoor dat ze gelukkig zijn door ons juiste handelen, dat wij geluk ervaren doordat we anderen gelukkig maken.

De 7 werken van barmhartigheid - de hongerigen spijzen, de dorstigen laven, de naakten kleden, vreemdelingen herbergen, zieken bezoeken, gevangenen bezoeken en doden begraven - zijn in de loop van de tijd, als reactie op concrete levenssituaties, het doel geworden van verschillende caritatieve instellingen van de Kerk. De diaconie, het dienstbetoon, is namelijk een wezenlijk kenmerk van ons kerk-zijn. Al vroeg in de tijd werden aan deze 7 lichamelijke werken van barmhartigheid 7 minder bekende, geestelijke werken van barmhartigheid toegevoegd. Zij geven meer de innerlijke gesteldheid aan waaruit de werken van barmhartigheid volbracht worden.

En als het je is opgevallen: 7 lichamelijke werken van barmhartigheid en 7 geestelijke werken van barmhartigheid. In de Schrift is 7 een volmaakt getal, denk aan de 7 sacramenten, de 7 deugden, de 7 gaven van de H. Geest en de 7 hoofdzonden. Ongetwijfeld zijn er meer goede werken te bedenken want er zijn ook meer noden onder de mensen, maar dit moet gezien worden als een poging om de goede werken onder een grote noemer te brengen. Ook in onze tijd hebben de werken van barmhartigheid niets aan actualiteit ingeboet, ze worden alleen gepresenteerd onder andere benamingen. Denk aan ontwikkelingshulp, vreemdelingenopvang, oecumene op basis van verzoening en verdraagzaamheid, bescherming van het leven, palliatieve zorg, sociale voorzieningen enz.

Bij de opsomming van de werken van barmhartigheid, lijkt het op papier om tastbare, materiële dingen te gaan, maar je kunt ze ook anders, namelijk spiritueel duiden. De hongerigen eten geven kan gezien worden als mensen van geestelijk voedsel voorzien, naakten kleden als waardigheid verlenen, een broeder bezoeken als hem troosten. De lijn doortrekkend zijn de werken van barmhartigheid ook beelden van onze relatie met Christus: gastvrijheid op te vatten als het ontvangen van Christus in de menselijke ziel. We moeten niet alleen de broeder ontvangen in ons huis, maar Christus opnemen in het huis van onze ziel.

Het eerste en voornaamste werk is **de hongerigen spijzen**. Eigenlijk is dit een basisrecht, dat we op verschillende plaatsen in de Bijbel tegenkomen. Het is de toepassing van het goddelijk gebod dat je je naaste lief moet hebben als jezelf. Als de oogst van het land gehaald werd moest er wat overblijven voor de armen en de vreemdelingen. En een dief kon je het stelen niet kwalijk nemen als hij honger had. En ook de vijand die honger en dorst had, moest brood krijgen en water. Toen al was het een oproep tot rechtvaardige verdeling van goederen. Hierbij moet brood gezien worden als een menselijke levensstandaard, die alles omvat wat het leven goed en aangenaam kan maken. Armoede breekt de waardigheid van de mens af en is de oorzaak van gebrek aan relaties, ziekte, eenzaamheid, vernedering, verwaarlozing. Jezus brak en deelde het brood, en gaf opdracht aan Hem denkend te breken en te delen. Daarom werd vroeger na elke eucharistieviering brood uitgedeeld aan de armen.

De dorstigen laven: water is letterlijk levenwekkend. Iedereen heeft recht op zuiver water, mens en dier. Door zuinig om te gaan met water, krijgt de Schepping kansen, kunnen wij zorg dragen ook voor dieren en planten. De mens dorst naar God, en die dorst laven is een werk van barmhartigheid. (Droge putten van) Luxe, comfort en consumptie maken de mens alleen maar dorstiger. Denk aan het verhaal van de Samaritaanse die op zoek is naar water dat haar dorst niet kan stillen. Jezus brengt haar naar de bron van levend water. Ieder mens heeft een geestelijke dorst naar vriendschap,

liefde en trouw, samengevat naar vreugde. Dat is namelijk wat ons mensen gelukkig maakt en wat het laatste doel van ons handelen is. Maar vreugde kun je alleen samen beleven. Dat geldt ook voor de mensen die vaak vergeten worden, bejaarden en zieken (die dorsten naar meeleven en affectie), jongeren (die dorsten naar een zinvol leven), ze moeten niet buiten de boot vallen.

De naakten kleden: niemand schaamt zich dieper dan hij die geen kleding heeft; daardoor is hij uitgesloten van het leven in de gemeenschap. De naakte mens, die zelfs geen kleed heeft om zich te bedekken, om zich tegen de kou te beschermen, is de armste der armen. Daarom werden de krijgsgevangenen naakt en barrevoets meegevoerd (Js 20,4). Dat was de grootste vernedering die je de vijand kon aandoen. Ook in de Bijbel heeft ieder mens de plicht deze beschutting, kleren aan zijn medemens te geven en niemand heeft het recht deze beschutting weg te nemen. Het zorgt voor waardigheid van de mens; je weet 'kleren maken de man'. Bijna geen enkele heilige is zo bekend als de heilige Martinus, die zijn mantel in tweeën sneed en deelde met een bedelaar. In de legende verschijnt Christus zelf in een droom aan de jonge Martinus en maakt hem duidelijk dat hij zijn mantel eigenlijk aan Hem heeft gegeven. Martinus had geen idee dat hij in de bedelaar Christus zelf had ontmoet. Hij had zijn jas gewoon gedeeld omdat hij geraakt was door de bedelaar, die het koud had. Pas achteraf realiseerde hij zich dat hij in die bedelaar Christus zelf had ontmoet. Tegenwoordig zijn er veel organisaties die kleren inzamelen om arme mensen te helpen. Als we goede kleren afstaan omdat we ze niet meer nodig hebben, of omdat we bewust soberder willen leven of om anderen er blij mee te maken, dan wordt het gebod van Jezus om de naakten te kleden vervuld. Maar dit is slechts de oppervlakkige invulling. Ook hier kun je anders naar kijken. Mensen/kinderen met weinig zelfvertrouwen moeten vaak merkkleding dragen omdat ze anders uitgelachen worden, ze hebben uiterlijke statussymbolen nodig. En deze mensen kleden houdt in ze hun werkelijke waarde laten zien, die niet afhankelijk is van de kleren die ze dragen. Mensen kunnen zich naakt voelen als ze openlijk bekritiseerd worden of aan de schandpaal genageld, lijden onder vooroordelen of geruchten die de ronde doen. Deze mensen kleden wil zeggen niet mee praten en met de vinger wijzen, maar diegene verdedigen, hem of haar in bescherming nemen.

Vreemdelingen herbergen
Een vreemdeling is in de Bijbel de onbekende die gastvrijheid vraagt voor een nacht, door dienstbaarheid groot gemaakt, zoals de vreemdelingen die Abraham bezochten. En migranten op zoek naar werk om in hun levensonderhoud te voorzien, moeten op hun beurt ook opgenomen worden omdat elke mens vanuit de moederschoot een migrant in deze wereld is geworden. Niet verschillend van iemand afkomstig uit een vreemd land. Ook Jezus was een thuisloze, het gevoel een vreemdeling te zijn op aarde was bijzonder levendig bij de eerste Christenen. Zij moesten elke dag ervaren, dat wie zich niet aanpast aan de bestaande samenleving, tot vreemdeling gemaakt en uitgestoten wordt. Zij beschouwden zich als 'vreemdelingen en ballingen.'

Vreemdelingen herbergen is een uiterst actueel probleem in deze tijd, waar duizenden migranten in ons land om asiel vragen. Economische belangen en mensenrechten staan in deze vaak loodrecht tegenover elkaar. Vroeger, en nu nog in de arme landen, had men van de vreemdelingen niets te vrezen. Als enkelingen waren ze machteloos. Bij de gastheer was niets te stelen. Vreemdelingen brachten nieuws en gezelligheid.
Tegenwoordig ligt dat anders. Wij hebben zoveel dat we moeten behoeden, en bovendien staan we op onze privacy. We gaan nog liever in een hotel overnachten, dan onze familieleden last te bezorgen. Ons landje wordt zo klein, zegt men, dat het de stroom vreemdelingen niet kan opvangen. Rond de jaren zestig hebben wij echter de

vreemdelingen, Marokkanen en Turken, met duizenden naar ons land gehaald om in de kolenmijnen te gaan werken, om de vuile werkjes te doen die wij zelf niet meer wilden doen.
Talrijke vreemdelingen komen ons land binnen, omdat ze in hun eigen land geen bestaansmogelijkheid kunnen vinden. En ook al zijn wij allang een multiculturele samenleving, de integratie gaat toch ook wel soms met problemen gepaard. Er zijn grenzen aan de opnamecapaciteit voor vreemdelingen in een samenleving, maar toch moet een christelijk land als het onze zich afvragen in hoeverre het gebod van Jezus over gastvrijheid vervuld wordt, wat het ons vandaag te zeggen heeft. Veel kerken bieden opvang aan asielzoekers en geven zo een concrete invulling aan de woorden van Jezus. Zijn woorden blijven een voortdurend beroep op ons doen, dat we niet zomaar even met rationele argumenten mogen wegredeneren. Zij zouden mee moeten klinken in de discussies over de opname en integratie van buitenlanders in onze samenleving.

Los van de politiek geldt ook voor ieder van ons de vraag hoe we met vreemde medebroeders omgaan, hoe we over hen spreken en hoe we hen aanspreken. Dit vierde werk van barmhartigheid is tegenwoordig hoogst actueel. Ieder van ons komt in aanraking met buitenlanders en een vreemdeling opnemen kan ook juist tot een geschenk worden. Vreemdelingen herbergen kan ook op kleinere schaal, want een dak boven het hoofd is een vorm van christelijke liefde, voortkomend uit eerbied voor de ander. De eerste vrucht van de gastvrijheid is verdraagzaamheid tegenover het anders-zijn van de anderen. Vreemdelingen zijn geen tegenstanders of een bedreiging, maar medemensen, evennaasten. Wij zullen in onze steeds groeiende multiculturele gemeenschap moeten leren elkanders belangen te behartigen, elkaar te begrijpen en vooral te respecteren.

De zieken bezoeken

Helemaal in het begin werd ziekte gezien als een straf van God. In het Nieuwe Testament wordt de genezing van de zieken beschouwd als een teken van de messiaanse zending van Jezus. Jezus heeft medelijden met hen. Dit medelijden gaat zover dat Hij zich met de zieken identificeert: ‘Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht’ (Mt 25,36). Jezus is allereerst een therapeut. Dit woord betekent niet op de eerste plaats 'genezen' maar nabij-zijn, dienen, en dan pas in een afgeleide zin 'helen’, 'herstellen. Jezus geneest niet alleen de ziekten, maar vooral de zieken. Hij geeft de mens weer terug aan zichzelf. Hij brengt de zieke weer terug naar de gemeenschap, zoals de melaatsen, zoals Zacheüs. Hij brengt de mens weer terug naar God: ‘Ga heen, uw zonden zijn u vergeven’. In het Nieuwe Testament staan veel verhalen over Jezus die zieken geneest en zieken die tot Jezus komen om door Hem te worden genezen. In zowel het Griekse als het Latijnse woord voor ‘ziek' (asthenes, infirmus) zit ook de betekenís ‘zwak'. Er werden veel zwakken onder de christenen verondersteld. Die moesten bemoedigd worden, opgenomen in de gemeenschap. En er moest voor hen gebeden worden, het gebed moest genezen. Wanneer er in het Nieuwe Testament sprake is van ‘bezoeken', dan gaat het in eerste instantie over bezoek van God aan de mensen. Bezoeken wordt dan vertaald met ‘zich het lot aantrekken’.

Als God de mensen bezoekt, dan worden de zieken genezen en de doden weer tot leven gewekt. Omdat God in Jezus de mensen bezoekt, moeten ook wij de zieken en degenen die alleen gelaten zijn, bezoeken. Bezoeken is een werkwoord, bezoeken, de ander zoeken, uitzoeken waar hij staat. Bezoeken betekent dus ten diepste belangstelling hebben voor de ander. Probeer de ander goed te bekijken, binnen te kijken, je in hem te verplaatsen, interesse in hem te hebben, open te staan voor wat hij je vertelt. Ook al is dat soms beangstigend en raakt het aan je eigen zekerheden. Vaak willen bezoekers dat niet, ze zijn bang om zijn waarheid te zien, ze gaan niet werkelijk op bezoek. Ze denken alles al te weten of willen helemaal niet zoveel weten, omdat ze zich niet echt met hem willen inlaten. Zeker zieken bezoeken die ernstig ziek zijn of in doodsgevaar verkeren, is niet altijd gemakkelijk maar moet met een oprechte intentie gebeuren. Zeggen dat het wel goed zal komen is niet altijd gepast. De zieke weet vaak

dat dat niet klopt, is bang om het zijn naasten moeilijk te maken of ze te belasten met zijn verhalen over de ziekte of zijn angst voor de dood. Bezoeken is dus meer en gaat verder dan het op het eerste gezicht lijkt.

Gevangenen bezoeken

Natuurlijk gaat het ook hier niet louter om het bezoek van mensen die achter tralies zitten, maar veel meer om zich solidair te voelen met zwaarbeproefde mensen. Het gaat erom hen een plaats te geven in ons hart en ook in de maatschappij. Menigeen zou medegevangene kunnen zijn als geboren in een minder goed beschermd milieu. Mensen zijn vaak meer dan ze willen toegeven, een medegevangene, door hun ik-zucht, hebzucht en eerzucht. Het zijn niet allemaal misdadigers die in de gevangenis zitten. Vaak zijn het arme sukkelaars, die de geborgenheid van de familie en de liefde van de mensen niet hebben gekend, die ongewild op een verkeerd spoor zijn geraakt en geen uitweg meer hebben gezien. Jeugdigen die argeloos in het milieu van de drugsgebruikers geraakt zijn, vreemdelingen die geen middelen van bestaan meer hadden. Wij maken ons onbarmhartig van het probleem van de gevangenen af door te zeggen dat het allemaal hun eigen schuld is. Zelden klagen wij de omstandigheden aan, die de schuld zijn dat zulke mensen van de weg af raken.

Gevangenen zijn niet alleen de mensen die achter de tralies zitten, maar ook de mensen die na hun gevangenschap geen mogelijkheid hebben om een nieuw leven te beginnen. Een jongeman zei tegen zijn aalmoezenier: “Morgen ga ik naar huis, maar waar moet ik heengaan. Ik heb geen familie, geen huis, geen werk. Ik kan best weer een misdrijf begaan om hier terug te mogen komen”. De ex- gevangenen worden vaak nog slechter door de moeilijkheden die zij ondervinden bij het zoeken naar een thuis, naar werk, naar een levenspartner. Zij blijven gevangenen zolang zij niet volledig gerehabiliteerd worden door de maatschappij. Zolang de asielzoekers geen verblijfsvergunning krijgen, zijn zij gevangen. Gevangenen zijn ook vaak de familieleden van de gevangenen, die van alle kanten achter de tralies van miskenning en achterdocht zitten. Dit alles bewijst hoe actueel dit werk van barmhartigheid nog is in deze tijd. Wij hebben veel te weinig medelijden met de gevangenen, waarmee Jezus zich heel bewust heeft geïdentificeerd. En hoeveel onschuldige mensen, die alleen maar zijn opgekomen voor de rechten van hun landgenoten, zuchten in de gevangenis. In een brochure van Amnesty International staat: “Ons grootste probleem zijn niet de dictators of de folteraars of de doodseskaders. Het zijn de mensen van goede wil die zwijgen en toekijken in stilte...” Dat is erg.

Een gevangene hoeft niet altijd een man of vrouw te zijn die letterlijk in de gevangenis zit. Er zijn ook andere vormen van gevangenschap. Bijvoorbeeld iemand die is opgesloten in de kerker van zijn angst en zich daardoor steeds verder terugtrekt uit de buitenwereld; gevangen zijn in een depressie en zich daar niet uit kunnen bevrijden; geboeid zijn door een dwangneurose en die boeien niet los kunnen maken. Deze mensen niet mijden, maar ze ondanks een misschien opvallende tic of gewoonte aanspreken en serieus nemen, hen niet veroordelen, maar begrip opbrengen voor hun nood, daaruit zou voor ons het vijfde werk van barmhartigheid kunnen bestaan. Op die manier kunnen wij gevangenen bezoeken. Er is barmhartigheid voor nodig om de moed te vinden de gevangenen in hun angst, eenzaamheid, depressie en dwangneuroses op te zoeken. Maar wij mogen erop vertrouwen dat we daar niet alleen de gevangene aantreffen, maar een mens in wie we Jezus Christus zelf ontmoeten.

De doden begraven. De christenen hebben vanaf het begin een bijzondere visie gehad op de teraardebestelling van hun doden. De symboliek van de graven spreekt van een bewust geloof dat hun doden reeds deelden in de verrijzenis van de Heer. Zoals de Heer in het graf was gelegd en van daaruit verheerlijkt is opgestaan, zo begroeven zij hun doden ook in de aarde. Zij geloofden dat het met het dode lichaam zal gaan als met een graankorrel, het symbool van Christus’ dood en verrijzenis. Een

graankorrel legt men in de aarde. Daar valt hij uiteen om dan open te bloeien in honderdvoudig leven. Zo legden zij hun doden in de aarde, in het geloof dat het stoffelijke bekleed zal worden met onsterfelijkheid en zal openbloeien tot een nieuw en onvergankelijk leven.
Het laatste afscheid moeten we vieren vanuit het geloof in de verrijzenis. Dit moet de hoofdtoon krijgen als wij onze doden begraven en als we ze gedenken in de viering van de eucharistie. De zorg voor onze doden kunnen we tonen door de dood uit de taboezone te halen. De dood hoort ook nu nog bij het leven, daar moeten we mee leren omgaan. Praten over de dood met de stervende zodat hij zich niet alleen voelt. Tijd geven om te rouwen. Het leven gaat verder maar zal na een overlijden van een dierbare voor velen anders zijn. Het opent ook ogen, de vergankelijkheid van veel dingen wordt duidelijker, liefde en goedheid krijgen meer waarde. Zo kan 'doden begraven' - wat we doen uit barmhartigheid - ook voor onszelf een werk van barmhartigheid worden, in zover wij, getroffen door het leed, zelf barmhartiger worden. De doden begraven betekent ook op een waardige wijze afscheid nemen, een manier die de mens recht doet. Daarbij hoort ook tijd nemen voor het afscheid, deelnemen aan de voorbereidingen, aanraken, wassen, aankleden, de begrafenisdienst mee vorm geven, vertellen wat belangrijk was aan de overledene. En de liefdevolle verzorging van het graf hoort erbij. Rouw heeft een plek nodig. De doden begraven betekent niet alleen het graf verzorgen, maar ook de dode gedenken zoals we dat in iedere eucharistieviering doen. Zo ervaren we ook de gemeenschap met hen. De doden gedenken betekent niet leven in het verleden maar de boodschap verstaan die zij door hun leven en sterven aan ons richten, en met ons eigen leven antwoorden op die boodschap. Daartoe worden verhalen over de overledene verteld, verteld uit welke bronnen hij leefde en wat belangrijk was.

Dit alles overdenkende zal duidelijk zijn, dat je helemaal niet op zoek hoeft te gaan naar een gelegenheid om barmhartigheid in te vullen, je leven hangt aan elkaar van deze gelegenheden, je moet ze alleen willen zien.

Marion Verwij-Didden

Kaski telweekenden

Jaarlijks worden parochies gevraagd in twee weekenden de kerkgangers te tellen. De gegevens worden landelijk verzameld en gebruikt voor een rapport dat alle cijfermateriaal van de RK Kerk weergeeft. Wat doen onze parochies?

Als het gaat om de Grote Kerk kwamen in de twee telweekenden in 2023 en 2024 gemiddeld **135** kerkgangers per weekend, in 2025 **104** en in 2026 **123**. In de Paterskerk in 2024 **157**, in 2025 **128** en in 2026 **130**. In Smakt in 2026 **218**.

Daarbij moet aangetekend worden dat de telweekenden landelijk altijd in maart zijn en dan is het in Smakt extra druk vanwege Sint Jozef. Als je strikt telt (en dat wordt eigenlijk gevraagd: hoeveel komen er precies in die twee specifieke weekenden) dan moet je ook de Vormselviering in de Grote Kerk meetellen op een maartse zondag in 2025: plus **266**.

In 2026 kwamen er (alle dorpen meegeteld) per weekend **580** mensen naar de kerk, verdeeld over 11 diensten. Om er een beeld van te vormen: als die allen naar één kerk zouden komen, zou elke zondag de Grote Kerk dan wel de Paterskerk stampvol zitten!

Opbrengst Vastenactie 2026*

Smakt	€ 209,53
Paterskerk	€ 477,-
Grote Kerk	€ 660,-
Snoep- & eierenactie RKVenray	€ 565,-
Ysselsteyn	€ 779,85
Oostrum	€ 494,95

*geteld is louter wat direct via de zakjes is binnengekomen, niet meegeteld zijn de rechtstreekse giften aan het missieburo Roermond!

Op 28 juni vond de jaarlijkse **Papadag** plaats bij **Sint Jozef** te **Smakt**: hoe geef je inhoud en vorm aan je geloof in je gezin. Een mooie dag weer! Volgend jaar weer, en wel op **zondag 6 juni 2027**!

H. Vormsel op 12 april 2026

Proficiat aan alle Vormelingen! Dank aan Erik Faesen voor de foto's

Fabienne Kurzak,
Toon Engels
Lena Uss
Martina Skorupska
Florian Cebulski
Elisa Hendriks
Amelia Zurynska
Rafał Jakub Zurynski

Tomasz Zurynski
Lena Skóra
Mathijs Claessens
Colin Zemelko
Oskar Iwaszkiewicz
Stijn Zanders
Filip Zbicinski
Alan Runiewicz

Teun Arts
Stijn Classens
Milou Custers
Sepp Plum
Natan Szolucha
Lucas van Raaij
Daniel Drewniak
Farah Trustfull

E.H. Communie op 19 april 2026

Proficiat aan alle Communicanten! Dank aan Rob Daanen voor de foto's

Posy Conor
Jasmijn Hesselmans
Mika Huls
Pien Janssen
Marcin Junior Dmowski
Sem Moorrees
Wiktoria Alicja Chałacińska
Siem van Schaijk
Filip Peters
Valerio Pala

Enrique Martins Ferreira
Dani Francken
Luiza Szabelska
Jonasz Piotrowski
Nico Uss
Kacper Smialko
Adam Skóra
Michelle van den Munckhof
Saar Wester
Charlene Daniels

Aurora Valerio
Mila van den Woldenberg
Ejay Schreurs
Miguel Diallo
Mouctar Diallo
Jack van de Pas
Djayraldo Gijsbers
Sophie van Mil
Givengi Latupeirissa
Gyvano Arts
Loek Jeuken

Geloofwaardig

Podcastserie RK Venray, te vinden via (open) **Spotify**. Met dank aan **Cultura Venray**!

Deken Smeets in gesprek met Dominee Marise Boon. Samen bespreken ze overeen-komsten en verschillen in hun beleving van vasten.

Zus en broer Sara (21) en Anne (23) zijn niet gelovig opgegroeid. Met Pasen zijn ze gedoopt.

Geloof speelt een grote rol in de relatie van Lieke (23) en Rick (25). Het geeft hen houvast en rust in hectische tijden.

Wout Claessens geeft tekst en uitleg bij het gebouw van de Petrus' Banden Kerk zelf.

Odalies en Annie zijn nauw betrokken bij de kerk, op verschillende terreinen, maar vooral ook als kerkganger. Daarnaast komen ze om de week bij elkaar met een groepje moeders om te bidden voor hun kinderen en kleinkinderen: Biddende Moeders.

Seminaristen Sanu uit India (25) en Jurry uit Mook (25) bezoeken met Roepingenzon-dag onze parochies. Wat beweegt hen priester te worden?

Tolgahan Koçyiğit en Ercan Cicek zijn jong en actief in hun geloof: onze buren, de moslims van de Turkse moskee. Over geloof anno '26

Kleinzoon Mathijs deed het Vormsel en opa Harry was erbij. In hun familie gaf iemand - vanuit zijn Vormsel - zijn leven voor de bescherming van mensen. Beluister het indrukwekkende verhaal van mgr. Frans Schraven.

Stille dag advent Smakt

Het is een weldaad om te beleven: een stille dag. Een dag van ingetogen stilte en bezinning, even ontsnappen aan de drukte van het gewone leven, om jezelf eens te meer weer te vinden. We bieden een dergelijke dag graag aan op zaterdag voordat de Advent begint: **28 november** 2026. Iedereen kan meedoen. Er is een Mis voorzien en een inleiding of impulsmoment voor de stille tijd. De dag vindt plaats in Smakt (Sint Jozef), begint om 10 uur en eindigt om 16 uur. Er is ook gelegenheid voor een gesprek met een priester. Er zijn geen kosten aan verbonden. Voor koffie en thee wordt gezorgd. Lunch zelf meebrengen! Aanmelden via contact@rkvenray.nl. Welkom!

Lezing door Eric Lemmens Museum Peelstreek te Ysselsteyn op 21 september 2026, 19.30 uur

Pastoor van de verzoening

Pastoor Sjef Janssen en de Nederlands-Duitse vriendschap

J.M.A. (Sjef) Janssen (Venray 1904) was pastoor van Ysselsteyn in jaren 1950-1978. Hoewel hij tijdens de Duitse bezetting gevangen had gezeten in het concentratiekamp Dachau, zette hij zich daarna met veel overtuiging in voor de Nederlands-Duitse verzoening en vriendschap.

Tijdens de lezing wordt toegelicht waarom pastoor Janssen – destijds nog kapelaan – door de Duitse bezetter werd gearresteerd en waarom hij juist in Dachau terechtkwam. Welke rol speelde het priesterschap bij zijn verzet tegen het naziregime? Daarnaast komt aan bod hoe zijn gevangenschap verliep en wie zijn medegevangenen waren.

In het tweede deel van de presentatie staan de inspanningen van pastoor Janssen voor de Nederlands-Duitse vriendschap centraal, met name in relatie tot de Duitse oorlogs-begraafplaats in Ysselsteyn. Daarnaast wordt verhelderd hoe hij aan de basis stond van de nog altijd bestaande vriendschapsband tussen de dorpen Ysselsteyn en Bonbruck en op welke wijze hij zich jarenlang heeft ingezet om deze band verder uit te bouwen.

Eric Lemmens (Ysselsteyn 1970) studeerde politicologie aan de Katholieke Universiteit Nijmegen en promoveerde in 2004 aan de Universiteit Maastricht op een proefschrift over Limburgse Kamerleden in Den Haag in de periode 1839-1918. Momenteel is hij werkzaam op het kabinet van de commissaris van de Koning (gouverneur) in de provincie Limburg.

Jaargebed Scheppingsperiode 2026

1 september – 4 oktober **Levend Water**

Heilige God, uw Geest zweefde in het begin over de wateren. Dorstig naar uw genade verzamelen wij ons nu als deelgenoten van de gemeenschap die uw schepping is. Wij danken U voor het kostbare geschenk van water, de levensaders van ons gemeenschappelijke huis, die de ceder en de walvis, de weide en de stad in stand houden. Wij danken U voor rivieren en meren die onze thuislanden en onze medeschepselen voeden en hun dorst lessen. Wij danken U dat in deze overvloedig bevloeide tuin elke druppel een heilig getuigenis is van uw liefde.

Heer, wij belijden dat wij dit geschenk zo vaak als koopwaar behandelen. Wij hebben de zeeën verstikt met ons afval en toegekeken hoe de hete vloedgolven als oordeel opkwamen. Wij treuren om de gebarsten aarde, door droogte getroffen, en de bittere tranen van de klimaatvluchteling. Wek zachtheid in onze bevroren harten, o God, en laat wateren van berouw stromen.

Heer van al het leven, U hebt beloofd dat waar de rivier stroomt, alles zal leven. Wek in ons de roeping om zorg te dragen voor het water om stroomgebieden te beschermen, de rechten op water te verdedigen en de waardigheid van hen die dorst hebben te eren.

Opdat uw Woord een bron in ons wordt, die ontspringt tot genezing van de volken. Opdat U ons voorziet en in leven houdt in deze woestijn, net als toen U water uit de rots deed stromen. Opdat Christus onze Heer, Hij die Levend Water is, ons mag verkwikken om te werken aan herstel. En opdat de Heilige Geest ons meevoert op stromen van genade, totdat gerechtigheid neerdaalt als regen en rechtvaardigheid als een eeuwig stromende beek. Amen.

Uit: Liturgische handreikingen Laudato Si' Alliantie NL Scheppingsperiode 2026

Zondag 20 september
Televisie-mis vanuit Lourdes

De televisie-mis van KRO-NCRV komt op zondag 20 september live vanuit de Grot van de verschijningen in het bedevaartoord Lourdes. Het Huis voor de Pelgrim uit Maastricht is dan met een groep van honderden pelgrims op bedevaart in Lourdes.

VERHEUG U
BEGENADIGDE
2026

Precies een week later bezoekt paus Leo XIV het heiligdom, waar Maria in 1858 aan het meisje Bernadette Soubirous verscheen. In de loop van september is het Huis voor de Pelgrim drie weken achter elkaar met meer dan 1500 pelgrims in Lourdes. De live-uitzending van de eucharistieviering vanuit Lourdes is op zondag 20 september om 10.00 uur te zien op NPO2. Aansluitend aan het Geloofsgesprek, dat ook in het teken van Lourdes zal staan.

Hoofdcelebrant is deken Ed Smeets als pastoraal directeur van het Huis voor de Pelgrim.

Bij oktober Mariamaand

Heer Jezus, geef ons meer geloof, zoals Maria het woord van de engel ernstig nam.

Geef ons meer hoop, zoals Maria in Kana alle vertrouwen op U stelde.

Geef ons meer liefde, zoals Maria onder het kruis aanwezig bleef.

Geef ons meer toewijding, zoals Maria dienstbaar was bij haar nicht Elisabeth.

Heilige Maria, Moeder Gods, bid voor ons, zondaars, nu en in het uur van onze dood. Amen.

Uit: Bij de Heer zijn, Broeders van Liefde, 1997

Franciscus van Assisi
al 800 jaar springlevend

Franciscus van Assisi is een van de populairste heiligen van de Kerk. Dit jaar is een speciaal jubeljaar aan hem gewijd, omdat het precies 800 jaar geleden is dat hij overleed. Wat was er zo bijzonder aan deze man dat hij acht eeuwen na zijn dood nog steeds weet te inspireren?

Vanwege de 800e sterfdag van Franciscus heeft paus Leo XIV 2026 uitgeroepen tot een speciaal jubeljaar. Alle gelovigen zijn uitgenodigd om dit hele jaar in het teken te stellen van het voorbeeld van de man uit Assisi. De paus stelt hem in de eerste plaats voor als een getuige van vrede. In het gebed vraagt paus Leo de heilige om voorspraak voor de gelovigen om verzoeners, bruggenbouwers en vredestichters te worden. In dit Franciscusjaar is iedereen uitgenodigd om naar het voorbeeld van de heilige van Assisi zelf een voortdurende 'getuige van vrede' te worden.

Musical Franciscus

Bij gelegenheid van het Franciscusjaar heeft de jongerenorganisatie KOEMI de familiemusical 'Franciscus' gemaakt. Deze toont Franciscus als menselijk, kwetsbaar, vol humor én vuur. Licht en donker, feest en stilte, slapstick en spiritualiteit. De voorstelling beweegt zich tussen grote emoties, poëtische beelden en verrassende theatrale scènes. De musical is op 21 maart 2027 te zien in de schouwburg in Venray. www.franciscus-musical.org

Jaarcijfers 2025
parochies RK Venray

Na enkele jaren van tegenvallende exploitatieresultaten van de gezamenlijke parochies van de federatie RK-Venray tijdens de coronaperiode en vooral door de extreem hoge energieprijzen in de jaren daarna lijkt de financiële situatie zich nu enigszins te **stabiliseren**. Desondanks sluiten we het jaar 2025 af met een **exploitatieverlies** van ruim €90.000. Dat is ruim €16.000 hoger dan in 2024, maar bijna €86.000 lager dan in 2023. Nog altijd een **fors verlies** en structureel gezien **te hoog** en **niet houdbaar**.

Waar we tot en met het verslagjaar 2024 de resultaten van de afzonderlijke parochies, Grote Kerk, Paterskerk en Sint Jozef in Smakt, nog apart vermeldden is dat vanaf 2025 niet meer het geval. De **samenwerking** tussen de drie parochies krijgt steeds meer gestalte en het apart voeren van de onderliggende administraties is zowel praktisch als kosten-technisch gezien niet meer zinvol. Overigens zijn de ontwikkelingen in de drie betreffende parochies vergelijkbaar. Bovendien past dit in de trend die we zien in andere parochies en federaties waarin het samenvoegen van afzonderlijke parochies steeds meer plaats vindt. Ook zijn er al voorbeelden van fusies in ons bisdom.

In onderstaande tabel staan de exploitatie-resultaten voor de drie parochies samen opgenomen (**geconsolideerd**) voor de jaren 2023 t/m 2025. Door de samenvoeging van de drie afzonderlijke exploitaties zijn de diverse posten niet volledig vergelijkbaar maar het geeft desondanks een goed en volledig overzicht van alle inkomsten en uitgaven. Naast de sterk negatieve exploitatie laat de **vermogenspositie** van onze federatie gelukkig een ander beeld zien. De waarde van ons **vastgoed**, met name de pastorieën, is flink gestegen. Dit laatste is echter vooral een **"papieren" winst** en laat onverlet dat het **negatieve resultaat** uit de exploitatie financieel zwaar drukt op het functioneren van onze federatie. Het streven blijft om jaarlijks minimaal quitte te spelen.

Op hoofdlijnen kan gesteld wordt dat de laatste jaren de **inkomsten gestaag dalen** of af en toe gelijk blijven maar dat de **kosten blijven stijgen**. De inkomsten uit de bijdragen van de parochianen, met name de **kerkbijdragen** maar ook de **misgelden** en **collecten** dalen. Wel trachten we inkomsten uit **vastgoed** en **spaartegoeden** te verhogen. De **kosten** zijn daarentegen moeilijk te beheersen, ondanks doorgevoerde **bezuinigingen**, mede door de ontwikkelingen op het gebied van **lonen** en **energie**. Het zal niemand verbazen dat deze trend van **stijgende kosten** ook aan onze federatie niet voorbij gaat.

Specifiek zien we dat het resultaat van 2025 ten opzichte van 2024 lager is door een **lagere kerkbijdrage** en een **lager rendement** op het kapitaal. Het **vastgoed** rendeert wel prima. De kosten namen toe door **onderhoud** aan het vastgoed. Daarbij dient te worden opgemerkt dat de komende jaren blijvend veel geld dient te worden uitgegeven aan het **onderhoud van vooral de kerkgebouwen**. Dat blijft, hoe noodzakelijk ook, een **zware last** voor de exploitatie.

De komende jaren moet deze trend omgebogen worden voor het verkrijgen van een positiever resultaat. Het eigen vermogen zit vooral in de gebouwen en deze zijn nodig voor de H. Missen en het overig vastgoed voor rendement voor de exploitatie. Naast een beroep op **betrokken parochianen** voor een gulle **kerkbijdrage** zullen we ook er naar streven om het vastgoed en het spaargeld nog meer te laten **renderen**. Maar vooral zal worden getracht de **kosten** niet teveel te laten stijgen. In onze federatie is een sluiting van kerkgebouwen voorlopig niet aan de orde, dus de kosten daarvan zullen blijven bestaan. Het **verduurzamen** hiervan is ook niet eenvoudig. Door **effectief** en **efficiënt** te werken en zeer strikt op alle kosten te letten moet hier toch enig resultaat behaald kunnen worden. Doel blijft het **verhogen van de inkomsten**. We zullen actief aan de slag gaan met het vastgoed en de spaartegoeden om daar meer **rendement** uit te halen. Daarnaast zullen we maximaal inzetten om **subsidies** te verwerven voor het onderhoud van onze **prachtige** maar ook **kostbare** kerkgebouwen. Zonder deze gebouwen zou de exploitatie een stuk eenvoudiger zijn. Maar vooral doen we ook een **beroep op u**, onze parochianen en kerkgangers om naast een **actieve deelname**

aan onze geloofsgemeenschap ook mee te helpen aan een financieel gezonde en vitale kerkgemeenschap. **Alle steun is daarbij welkom** en helpt ons door deze lastige jaren heen te komen. Ook mogen we ons ieder jaar ook weer verheugen op gulle **particuliere weldoeners** die eenmalig of structureel een bijdrage doen. Iedere bijdrage, groot en klein is welkom en telt even hard mee. **Heel veel dank daarvoor!**

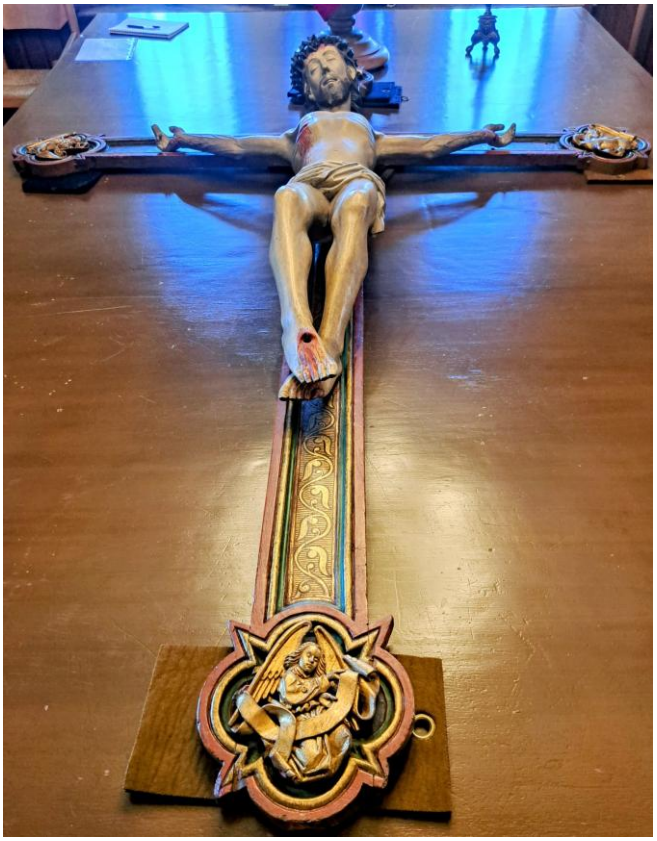
Samen maken en houden we onze federatie en de aangesloten parochies **levend**. Dank zij uw steun en betrokkenheid lukt dat ieder jaar weer en zullen we dat ook in de toekomst blijven doen!

Namens het kerkbestuur RK-Venray,
Jan Loonen (penningmeester).

Parochiefederatie RK Venray
Exploitatieresultaat 2023-2025

Geconsolideerd	2025		2024		2023	
Baten	werkelijk		werkelijk		werkelijk	
kerkbijdrage	65.182		72.278		79.487	
collecten/stipendia/uitvaarten	73.483		0		0	
overige bijdragen parochianen	79.347		148.463		125.041	
opbrengsten materiële vaste activa	85.536		78.515		62.032	
opbrengsten verkopen	0		727		853	
opbrengsten deposito's en spaarr.	20.875		42.185		22.191	
functionele inkomsten	8.562		6.283		5.963	
Overige inkomsten	7.204		0		0	
		340.189		348.451		295.567
Lasten						
kosten erediensten	57.028		47.390		60.383	
kosten pastoraal	7.939		14.254		19.671	
kosten verpachte/verhuurde act.	50.025		29.660		33.695	
kosten verkopen	0		13		21	
personeelskosten	79.829		84.085		97.543	
kosten kerk/pastorie/inventaris	126.132		117.415		139.743	
bestuurskosten	0		2.720		3.398	
algemene kosten	21.242		15.427		12.490	
afschrijvingskosten	36.923		45.852		41.975	
Afgedragen collecte voor derden	4.063		3.982		4.532	
financieringskosten	806		14.591		13.701	
bijzondere baten/lasten	0		0		5.545	
bijdrage aan het bisdom	46.362		46.952		39.028	
overige uitgaven	252		0		0	
		430.601		422.341		471.725
Saldo (Baten minus lasten)		-90.412		-73.890		-176.158

Triomfkruis Grote Kerk

Het triomfkruis, terug van de restaurateur, wachtend om opnieuw neergehangen te worden

Een Triomfkruis is een kruis dat in het priesterkoor vanuit het gewelf in de kerk neerhangt. Soms staat het op een zware balk die op hoogte is aangebracht op de grens van het priesterkoor en het middenschip. Op deze balk, Apostelbalk genoemd, staan dan een kruis en de beelden van Maria en Johannes.

Deze opstelling wordt een Calvariegroep genoemd. Zo zal het in onze kerk ook geweest zijn. Tijdens de neogotische veranderingen die aan het eind van de 19e eeuw o.l.v. dr. Pierre Cuypers werden uitgevoerd, zijn de balk en de beelden verwijderd en verdwenen. Het kruis en de beelden van Maria en Johannes die er nu staan, vormen van oorsprong niet een originele groep. De verhoudingen tussen beelden enerzijds en het kruis anderzijds zijn niet op elkaar afgestemd. Het kruis heeft lange tijd in de zuidelijke ingang van de kerk tegen de muur gehangen. Na de oorlog kreeg het deze plaats boven het altaar.

Christus wordt hier afgebeeld met bijna gesterkte armen, als een zegevierende Christus, die de dood overwonnen heeft (Triomf). Dit in tegenstelling tot kruisbeelden met een lijdende Christus, zoals er een op onze preekstoel staat- Christus 'hangend' aan zijn armen.

Het kruis dateert uit de 16e eeuw. Het corpus is vakkundig gesneden door een beeldsnijder die in de stijl van de Meester van Elsloo werkte. Op de uiteinden van het kruis in vierpassen, fraaie afbeeldingen van de vier Evangelisten met hun symbolen aangebracht. Dit zijn: Marcus met de leeuw, Lucas met een rund; Mattheus met een engel en Johannes met een adelaar.

Bijzonder is dat op de achterkant van het kruis in het begin van de 16e eeuw een corpus geschilderd is. In de loop van de eeuwen is deze afbeelding wel ernstig beschadigd. In opdracht van de Stichting Behoud en Restauratie Beeldenschat is recent röntgenonderzoek uitgevoerd door het restauratieatelier in Maastricht (SRAL). Ook is toen ontdekt dat er ook nog oude beschilderingen onder de afbeeldingen van de vier evangelisten zitten.

Tijdens dit onderzoek is het kruis verder schoongemaakt en geconserveerd zodat het weer jarenlang in onze kerk te zien zal zijn.

Jan van Casteren namens
Stichting Behoud en Restauratie
Beeldenschat St.-Petrus' Bandenkerk

Sint Odajaar 2026

'n Prinses uit Schotland
1300 jaar geleden
mooie meid, blind geboren
tijdens een bedevaart naar Luik
genezen van haar blindheid
beloofde daarop Jezus eeuwige trouw

Terug thuis wil haar vader haar uithuwelijken
ze vlucht van het hof, wil Jezus haar leven geven,
komt in Venray terecht.
velen weten haar te vinden, een heilige:
belooft Venray haar eeuwige zegen…

St. Oda, de prinses die rust zocht

St. Oda, de blindgeboren Schotse prinses die haar zicht terugkreeg in ruil voor een leven van kuisheid, dacht na een turbulent leven vol omzwervingen haar veilige haven gevonden te hebben in Venray. In het gebied rondom het Odapark zocht zij naar rust. Helaas tevergeefs, want ook hier werd zij verjaagd. Maar niet voordat ze haar zegen over Venray uitsprak: "Eeuwig zal ik uw voorspraak zijn in de Hemel".

Over hoe het leven van de heilige Oda van Sint-Oedenrode of van Brabant verlopen is, is weinig zekerheid. Wel is ze heilig en haar relieken worden sinds de 11e eeuw vereerd in Sint-Oedenrode. Haar oudste levens-beschrijving is die van kanunnik Godfried van Rode in de tweede helft van de 12e eeuw, dus meer dan vijf eeuwen na haar dood.

'Ik vertelde dat ik uit de karige bronnen over haar leven tenminste een korte verhandeling over haar leven wilde samenstellen, tot stichting van de toehoorders. Als andere karige bronnen had ik het bericht van de translatio [het overbrengen van de relieken van de heilige van het graf naar een kerk ter verering] van Oda's reliek rond het jaar 1103, waarbij men haar stenen graftombe opende en haar geraamte vond met naast haar een rieten pelgrimsstaf en een document over haar'.

Kanunnik Godfried van Rode kende Oda niet. En toch schreef deze priester haar levensverhaal. Want Oda lag begraven in de kerk van Rode en al meer dan honderd jaar vereerden de mensen haar. Oda was zelfs zó bijzonder voor de mensen dat het dorp Rode haar naam kreeg: Sint-Oda-Rode of Sint-Oedenrode. Zo'n bijzondere vrouw had vast en zeker een bijzonder verhaal. Wie was Sint-Oda?

Oda betekent trouwens in het Schotse taalgebied 'nederig' en in het Latijn 'lofzang'.

'De H. Oda is de dochter van een Schotse koning. Zij wordt blind, maar haar ogen zijn niet beschadigd. Zij verandert de zorg om haar uiterlijk schoon in zorg voor de schoonheid van haar ziel en zij begint zich met hart en ziel te hechten aan de Heer van de hemel. Zij besluit haar hart enkel voor Christus te bewaren en daarom maagd te blijven. Dan bezoekt een pelgrim het hof van de Schotse koning en verhaalt dat er op het graf van Lambertus te Luik al twee blinden het gezicht teruggekregen hebben. De koning is vol hoop dat ook zijn dochter van haar blindheid kan genezen en stuurt haar met een gevolg naar Luik. Hij hoopt vooral daarom, opdat zij kan trouwen met iemand van haar stand. Oda komt in het dal van de Maas en nog voor zij bij het graf van Lambertus is, knielt zij in het veld neer en bidt.

Daar wordt zij genezen. Dan gaat zij zelf, zonder door haar gezellinnen geleid te worden, de kapel van Lambertus in om God te prijzen om de zojuist ontvangen genade. Dan haast zij zich terug te gaan naar Schotland, waar haar vader wacht. Maar zij is haar gelofte van maagdelijkheid omwille van Christus niet vergeten. Zij begint voortdurend naar de kerk te gaan, haar lichaam door vasten te bedwingen en zich geheel in de dienst van Christus te stellen. Haar vader blijft erbij dat iemand van

haar stand moet trouwen. Hij kan haar noch door woorden, noch door bedreigingen ertoe brengen. Oda staat in tweestrijd. Als zij haar vader zal gehoorzamen, moet ze haar gelofte aan Christus breken. Als zij haar gelofte houdt, zal ze haar vaders gemoed verbitteren. Daarom maakt ze het plan te vluchten. Zij trekt pelgrimskleren aan en vertrekt heimelijk. Haar vader laat haar overal

zoeken, maar zij is niet meer te vinden. Zij echter pelgrimeert naar Rome en dan naar de berg Gargano, van waar zij volgens het gebruik een pelgrimsstaf meebrengt. Wanneer zij haar pelgrimstocht volbracht heeft komt zij in de streek Taxandrië, waar zij als kluizenares leeft'.

In de 11e eeuw wordt er een tufstenen kerk gebouwd. Daar wordt zij door bisschop Otbertus van Luik (1091-1119) naar toe gebracht bij de translatie. Dit gold als heiligverklaring. Zij wordt zeer vereerd. Ook worden kanunniken aan de kapittelkerk verbonden. En zo eindigt kanunnik Godfried zijn proloog: "Als iemand in dit geschrift verbeteringen kan aanbrengen, geef ik mijn mening graag voor een betere, maar alleen dan, als zijn herziening op meer waarheid berust."

Haar relieken zijn vanaf haar verheffing altijd in ere gebleven. Protestanten hebben de kerk in de 16e eeuw in brand gestoken, maar de pastoor heeft haar schedel op tijd uit de brand kunnen redden, evenals haar andere relieken. In het begin van de 20e eeuw nam haar verering opnieuw een hoge vlucht. Na de Tweede Wereldoorlog is haar verering sterk afgenomen, maar haar relieken zijn nog steeds in de St. Martinuskerk in Sint-Oedenrode.

In een latere levensbeschrijving, in het Venrayse vrouwenklooster Jeruzalem geschreven, staat dat zij lastiggevallen wordt door eksters of boeren en daarom trekt zij verder naar Sint-Oedenrode. Ten westen van Venray draait zij zich om en zegt: **"Venray, eeuwig zal ik uw voorspraak blijven in de hemel."** Op die plaats staat er een kapel voor Oda. Overigens had men aan het begin van de 19e eeuw het plan opgevat er een groot heiligdom ter ere van sint Oda te bouwen, maar in de oorlogsjaren zijn die plannen gesneuveld.

Het probleem met oude beschrijvingen van heiligenlevens is dat legende en geschiedenis veelal door elkaar lopen. Soms worden allerhande verhalen – historisch dan wel mythisch – met elkaar verbonden en aaneengeregen. Of bijvoorbeeld Sint Joris ooit echt bestaan heeft…? Het verhaal is gecompileerd uit vele heldenverhalen waarin het kwaad overwonnen wordt. Hetzelfde geldt voor Sint Christoffel... Overigens, voor ons geldt wat het verhaal wil verkondigen, veel meer dan de historische betrouwbaarheid.

Zo is er altijd verwarring rond Sint Oda van Amay, Sint Odilia van Odiliënberg en Odilia van Orp en onze Oda…

Wat het kluizenaarsbestaan betreft: de eerste christenen werden zwaar vervolgd. Het martelaarschap (sterven als geloofsgetuige) was het hoogste dat nagestreefd werd in het spoor van Jezus en de apostelen. Niet onbelangrijk: men verwachtte de spoedige wederkomst van de Heer en de opstanding van de doden! Doch die bleef uit… dat bracht een verschuiving teweeg in de beleving van het christendom. Toen in de 4e eeuw de christenen niet meer vervolgd werden en het christendom later zelfs staatsgodsdienst werd verflauwde de apostolische ijver en trad er een zekere lauwheid of voldaanheid binnen. Nu alles en iedereen christelijk is, minstens in naam, wat betekent dat dan nog? Die vraag zouden we ook kunnen stellen ten tijde van het Rijkse Roomsche Leven. Stilaan groeit de belangstelling voor een ander soort martelaarschap: het afzien van alle genoegens van deze wereld en in kloosterlijk verband een gemeenschappelijk leven te leiden in navolging van de Heer, dan wel in afzondering als kluizenaar.

Wat de ekster(s) betreft: daarvan gaan verschillende verhalen rond. Ofwel werd ze gewaarschuwd tegen indringers, dan wel verraden aan de indringers, ofwel leidden de eksters de soldaten van haar vader naar haar toe, die in een andere vertelling dan weer aangevallen werden door diezelfde eksters. Navenant wordt verteld dat haar vader naar haar op zoek ging en in een herberg nabij Weert waar hij overnachtte betaalde met zijn eigen munt. De herbergier merkte op nog zo'n munt gezien te hebben, waarop de koning wist dat hij zijn dochter op het spoor was. Echter, de dichte begroeiing rondom haar hut, onder Gods zegen vlug opgeschoten, maakte dat hij haar niet kon vinden. Omdat mensen uit de buurt haar voorspraak bleven vragen verhuisde ze nog een keer, naar een plekje in de buurt van Eindhoven, later Sint Oedenrode geworden.

'Toen ze midden in de nacht stierf, zag men een helder licht vanuit haar hut naar de hemel opstijgen. De dorpsbewoners dachten dat haar huis in brand stond en kwamen haar te hulp. Ze groeven daar een graf voor de vrome maagd. God liet daar vele wonderen gebeuren, zodat talloze pelgrims haar begraafplaats begonnen te bezoeken.

Haar verering houdt verband met de opkomst van de plaats Sint-Oedenrode, die in 1232 stadsrechten kreeg. Het hebben van relieken gaf stad en heerser aanzien en 'goddelijke' macht. Oda wordt aangeroepen als beschermheilige tegen allerlei ziekten, maar speciaal tegen oogziekten en blindheid.

Pater Dagobert 1968:
Een lied ter ere van Sint Oda

Wie zie ik daar de zee bevaren,
Wie drijft met de verwoede baren
Met zulk een mannenmoed den spot?
Wie zeilt zoo stout naar vreemde landen?
Wie is die maagd, die hare handen
Zoo hoopvol opheft tot haar God?

De dochter is 't van Schotlands koning,
't Is Oda, die der vadren woning
Verlaat; zij 's Heeren blinde bruid.
Zij trekt naar Luik ter beêvaart henen
Om smeekend op het graf te weenen,
Dat Sint Lambertus' stof omsluit.

De vrome maagd viel plat ter aarde,
Toen zij de kerk van verr' ontwaarde,
Die Hem ter eer daar werd gesticht.
En plotsling oopnen zich haar oogen;
Zij ziet! … In blijdschap opgetogen,
Dankt zij den Gever van het licht!

Zij legt haar offers dankbaar neder
Op 's Heeren outer, en keert weder
Met spoed naar 't verre vaderland.
Zal d' erfgename van de krone,
Genezen, nu eens graven zone
Vereeren met haar edle hand?

Neen, elken bruigom zal zij mijden,
Aan Jesus slechts haar harte wijden,
Die haar heur oogen weder gaf.
Ja, gaarne zal zij kronen derven,
Voor Jesus zal zij omme zwerven,
Slechts Hem beminnen tot in 't graf,

Zij vlucht, om aan 't geweld t'ontkomen,
met haar vriendinnen weg naar Romen,
Zij wijdt zich nogmaals aan den Heer;
dan smeekt zij hem met vuurge tranen,
Voor haar een veilgen weg te banen,
En keert naar 't woeste Brabant weer.

Hier heeft God haar 't gezicht geschonken,
Hier zoekt zij, in gebed verzonken,
Het eeuwig onverganglijk Licht.
Te Venray, Weert, hoort men haar zuchten,
Totdat ze d'eksters moet ontvluchten,
Naar Rode hare schreden richt.

Onttrokken aan het aardsche leven,
Stijgt zij hier op in Rustloos streven
Naar altoos hooger heiligheid;
In strenge boeten en gebeden
Smaakt zij hier alle zaligheden,
Gods beste vrienden toebereid.

O Oda, thans zoo hoog verheven,
Aanschouw en steun ons zorgvol streven,
Om u te volgen op uw schreê;
Bid, dat God met zijn milden zegen
Ons vergezell' op onze wegen,
En eenmaal schenke d'eeuwgen vrêe.

Sint Odajaar 2026?

Feestvieren rond een heilige uit het jaar 726 is vandaag de dag niet vanzelfsprekend. Tegelijkertijd is het bijzonder dat onze parochie een eigen plaatselijke heilige heeft. Dit jaar vieren wij dus het 13e eeuwfeest van de heilige Oda. Wij worden uitgedaagd om te leven vanuit haar inspiratie: met onze blik op Christus gericht. In het geloof mogen wij de zin van ons leven ontdekken. '**Niet zomaar kijken, maar zien**' is dan ook het motto van dit eeuwfeest. Het geloof opent onze ogen, zodat wij de werkelijkheid waarin wij leven dieper leren verstaan. Oda nodigt ons uit om zo te kijken, om ons te laten inspireren, en zij mag als heilige ons bijstaan door haar voorspraak.

Ook: in deze tijd, waarin we door alle verwikkelingen in de wereld en helaas ook in de kerk wellicht hopeloos en moedeloos kunnen raken, herdenken en eren we deze heilige als een mens die de goddelijke deugden van geloof, hoop en liefde op een voorbeeldige wijze heeft beoefend. 'Houdt uw aandacht gevestigd op al wat waar is, edel, rechtvaardig en rein, op al wat deugd heet en lof verdient…'.

In 2013 – toen ook een Sint Odajaar werd gevierd – ontving deken Harrie Smeets z.g. uit handen van toen pastoor van Sint Oedenrode en thans plebaan van de Sint Jan te Den Bosch, Vincent Blom, een reliek van Sint Oda, te weten een nekwervel, die hoofd en hart verbindt, en sindsdien geplaatst is in de Grote Kerk.

Twee jonge kunstenaars exposeren religieus werk in Petrus' Bandenkerk

Vanaf 29 augustus is in de Petrus' Bandenkerk in Venray een bijzondere expositie te zien van de jonge kunstenaars Sara Drenth en Debbie Fernandes. Beiden zijn kerkganger, kunstschilder en maken naast hun autonome werk ook kunst vanuit hun geloof.

De expositie ontstaat rondom het festival Schijt aan de Grens. Tijdens het festival opent de Petrus' Bandenkerk haar deuren voor kunst die aansluit bij de religieuze betekenis van de kerk. Sara en Debbie laten er een selectie van hun religieuze schilderijen zien, ieder vanuit een geheel eigen stijl en persoonlijke benadering van het geloof. De werken vormen een route langs de linkerzijde van de kerk. Bezoekers kunnen zo van schilderij naar schilderij lopen en kennismaken met de verhalen en gedachten achter de werken. De expositie opent op 29 augustus en blijft ook na het festival nog enige tijd in de kerk te bezichtigen. Opvallend is dat beide kunstenaars tijdens dezelfde periode óók vertegenwoordigd zijn in de expositie in het Venrays Museum, waarvoor zij onafhankelijk van elkaar zijn geselecteerd. Wie beide locaties bezoekt, krijgt daardoor twee verschillende kanten van dezelfde kunstenaars te zien: in het museum hun autonome kunstenaarschap en in de kerk het werk waarin hun geloof een belangrijke rol speelt.

‘Magnifica Humanitas’

Prachtige Mensheid

Een nieuwe Toren van Babel of een heilige stad voor God en mensen? Met dit beeld schetst paus Leo XIV de keuze waar we als mensheid voor staan.

Met zijn eerste encycliek maakt paus Leo XIV zijn naam waar, verwijzend naar de auteur van Rerum novarum, de eerste sociale encycliek uit 1891. Destijds waren het de gevolgen van de industriële revolutie die de Kerk ertoe brachten om haar leer te verduidelijken in het licht van ontwrichtende veranderingen in de maatschappij. De ‘res novae’ (nieuwe dingen) van onze tijd zijn de toenemende digitalisering, artificiële intelligentie en robotisering.

In een notendop

In het tijdperk van artificiële intelligentie staat het voortbestaan van de mensheid zelf op het spel. Dat is het hele uitgangspunt van de encycliek en de reden voor ethische en theologische bezorgdheid. Het gaat er niet om de technologie af te wijzen, maar wel om te kiezen voor een gebruik dat de mens beschermt en niet voor één dat de mens ondermijnt. Daarvoor gebruikt de paus in zijn inleiding het beeld van de Toren van Babel.

Hoofdstukken 1 en 2 geven achtergrond bij hoe de tekst gelezen moet worden en waarom de Kerk zich bezighoudt met sociale uitdagingen als AI. De paus schuift geen set van regels voor, maar principes die iedereen kan delen, met de menselijke waardigheid als hét centrale criterium. De veranderingen die op ons afkomen, moeten afgewogen worden aan het algemeen belang, solidariteit en subsidiariteit. Tegenover de cultuur van macht en oorlog stelt de encycliek een beschaving van liefde voor, gebaseerd op gerechtigheid, dialoog en gedeelde verantwoordelijkheid.

In de **hoofdstukken 3, 4 en 5** gaat hij dan dieper in op de kansen maar vooral ook bedreigingen van de gigantische technologie evoluties. 'De tekst kan pessimistisch klinken, maar het kwaad moet benoemd worden', schrijft de paus bij de beschrijving van wat AI betekent in de oorlogsvoering. Het zal niet verwonderen dat hij eindigt met een oproep tot verantwoordelijkheidszin van eenieder.

Directe en toegankelijke schrijfstijl

De tekst bestaat uit een inleiding, vijf hoofdstukken en een conclusie, alles samen een tachtigtal bladzijden. De schrijfstijl is zeer nuchter en to the point, zoals we paus Leo XIV inmiddels kennen.

Hoofdstuk 1: Een dynamische benadering, trouw aan het evangelie

Wat in dit hoofdstuk meteen opvalt, is dat paus Leo de sociale leer van de Kerk niet presenteert als een pakket regeltjes of een ideologisch systeem dat van bovenaf wordt opgelegd aan de gelovigen, maar als een levende traditie. En een levende traditie is in staat om de geschiedenis te interpreteren in concrete omstandigheden. Ze is uitdrukking van de eigen verantwoordelijkheid van de Kerk voor het algemeen belang. Die plaatst zich immers niet buiten de wereld, maar als compagnon van mensen onderweg. Het evangelie moet handen en voeten krijgen. Sinds Leo XIII heeft de sociale leer zich dynamisch ontwikkeld, niet om politieke of institutionele verantwoordelijkheden te vervangen, maar om een gemeenschappelijke onderscheiding mee mogelijk te maken.

Hoofdstuk 2: Fundamenten en principes van de kerkelijke sociale leer

De mens is geschapen naar het beeld van de Drie-ene God en geroepen tot gemeenschap. Deze mensvisie is het fundament van de sociale leer. Zijn waardigheid is onvervreemdbaar,

vandaar de hoogste erkenning voor de mensenrechten. Ze zijn geen toegeving van de macht, maar eigen aan de mens. De paus wijdt dan uit over de belangrijke principes van de sociale leer, waaronder het algemeen belang, niet de som van alle individuele belangen, maar iets relationeel, gekenmerkt door een sociaal leven dat verenigingen en hun leden de kans geeft om zich in alle rust helemaal te ontplooien. Een ander belangrijk principe is dat de rijkdom van de aarde toebehoort aan iedereen. En ook solidariteit: 'Niemand kan zichzelf redden.'

Hoofdstuk 3: Technologie en dominantie. De waardigheid van de mens en de beloftes van AI

Allereerst stelt de paus dat technologische ontwikkeling een uitdrukking is van de menselijke creativiteit. Maar het is duidelijk dat er ook een risico aan verbonden is: het technocratische paradigma, dat elke realiteit herleidt tot wat meetbaar, berekenbaar en optimaliseerbaar is. De transformatie waar we vandaag voor staan, moet ons doen nadenken over de betekenis zelf van vooruitgang. 'Machtiger is niet altijd beter', stelt de paus.

De paus hamert op het grote verschil tussen artificiële en menselijke intelligentie. Omdat AI niet zelfstandig denkt en geen diepe persoonlijke ervaring opdoet, kan haar geen verantwoordelijkheid of morele beslissingen worden toevertrouwd. Die moeten altijd bij de mens blijven liggen. Zeker wanneer het gaat over leven en dood, zoals bij het gebruik van AI in oorlogssituaties. Vandaar het enorme belang van de transparante regulering van AI. Een uitspraak die tot een diepe reflectie mag leiden, is deze: 'De mens bloeit niet op ondanks zijn beperkingen, maar vaak juist door zijn beperkingen heen.'

De paus waarschuwt in het bijzonder voor transhumanisme en posthumanisme, waarbij de grens tussen mens en robot vervaagt. Hier komen we tot de kernvraag van de encycliek: 'Wat betekent het om de mensheid te bewaren?' De paus doorprikt enkele beloftes van AI. 'Ongebalanceerde technologische macht maakt ons niet sterker, maar meer geïsoleerd en kwetsbaar voor overheersing.' Dat leidt hem tot de cruciale paragrafen van de encycliek (118-130): een beschouwing over de mens en zijn limieten, die vaak als pijnlijk worden ervaren, maar die zo belangrijk zijn voor de menselijke ervaring. 'Christelijk humanisme verwerpt technologische vooruitgang niet, maar [...] grondt ze in een hogere roeping.'

Hoofdstuk 4: De menselijke dimensie bewaren in de digitale transformatie: waarheid, werk en vrijheid

Op drie vlakken staat de menselijke dimensie op het spel: waarheid, werk en vrijheid. De crisis van waarheid door fenomenen als fake news zetten de democratie op losse schroeven. 'Waarheid is een gemeenschappelijk goed, niet het bezit van enkelingen.' In paragraaf 138 bedankt de paus journalisten die onrecht en misbruik in de Kerk aanklaagden. 'Ook christelijke gemeenschappen zijn geroepen tot transparantie en helaas was dit niet altijd het geval.' De paus staat hier ook stil bij de rol van AI in onderwijs en de verantwoordelijkheid van scholen.

Automatisering kan grote groepen mensen zonder werk zetten en zo instabiliteit en uitsluiting creëren. 'Arbeiders worden vaak gedwongen om zich aan te passen aan de snelheid van machines, in plaats van dat machines ontworpen worden om mensen te helpen.' Als efficiëntie het belangrijkste criterium wordt, kan arbeid zijn menselijke en relationele waarde verliezen. We kunnen de economie niet meer alleen overlaten aan de vrije markt, vindt de paus. De politiek heeft hier een belangrijke rol te spelen. De paus wijdt hier ook uit over het familieleven. 'Families zijn een gemeenschappelijk goed.' De staat heeft de taak moet werkgelegenheid bevorderen, omdat waardig werk zo belangrijk is voor het familieleven.

Ook onze vrijheid staat onder druk en wel door digitale verslavingen en nieuwe vormen van sociale controle door het verzamelen van massa's data. 'Aan de basis van deze problemen ligt een technocratische en posthumanistische mentaliteit die de mens beschouwt als een object dat gemanipuleerd mag worden en een bron van inkomsten om te optimaliseren.'

Hoofdstuk 5: De cultuur van macht en de beschaving van liefde

In dit hoofdstuk staat de paus stil bij de meest dramatische consequentie van ongebalan-

ceerde technologische macht: de 'tragische kwestie van oorlog'. Technologie maakt beslissingen over dood en leven almaar sneller en onpersoonlijker en presenteert geweld als de evidente oplossing. Er ontstaat een machtscultuur, waarin de bescherming van burgers ondergeschikt is aan de strategische logica. De paus stelt duidelijk: 'Geen algoritme kan oorlog moreel aanvaardbaar maken.' Maar het ligt niet alleen aan de technologie, meent hij. 'De machtscultuur komt ook voort uit een crisis van het multilaterale systeem.' Instituties (zoals de Verenigde Naties) zijn verzwakt en dat ligt volgens de paus voor een stuk aan 'het gebrek aan gedeelde wil om ze te ondersteunen, te hervormen en hun morele autoriteit te erkennen'. Het brengt de paus tot de stelling: 'Vrede is een test voor de morele rijpheid van volkeren.' Er bestaat bovendien niet zoiets als 'rechtvaardige oorlog', schrijft de paus. 'Die theorie is achterhaald, [want] al te vaak is ze gebruikt om elk soort oorlog te rechtvaardigen.'

We moeten niet denken dat de wreedheden van de 20ste eeuw niet opnieuw kunnen gebeuren, want 'dezelfde dynamieken duiken weer op'. 'Men doet het voorkomen alsof het onverantwoordelijk is om je niet voor te bereiden op oorlog, maar ik zou zeggen dat die Realpolitiek pas echt onverantwoordelijk is, dat politieke realisme dat doet alsof oorlog onvermijdelijk is en vrede voorstelt als utopisch of irrationeel. Vrede is daarentegen geen naïeve hoop noch enkel de afwezigheid van oorlog, maar altijd een mogelijke vrucht van gerechtigheid en liefde.'

De paus beseft dat zijn situatieschets pessimistisch kan overkomen, maar 'het kwaad moet bij naam genoemd worden'. In de laatste paragrafen van het hoofdstuk stelt paus Leo XIV remedies voor: 'We kunnen allemaal ons deel doen.' Met name: onze woorden ontwapenen, bouwen aan gerechtigheid, kijken door de bril van slachtoffers, een gezond realisme cultiveren… eindigend met 'bidden en hopen'. Voor de grote spelers legt hij de nadruk op dialoog en diplomatie.

Koorbank

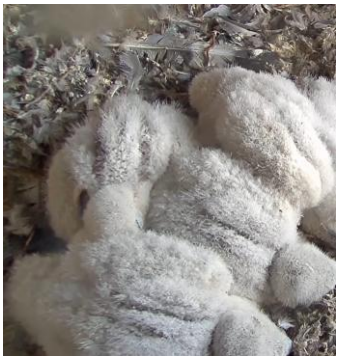

Een massief eikenhouten koorbank, authentiek vervaardigd met houtverbindingen, in neo-renaissancestijl, uit ergens rond 1900. Hij stond in een kapel, in een praktijk, in een garage geborgen en thans bij het zijaltaar van de Grote Kerk, met dank aan de familie Overbeek-Dekker!

Beschuit met muisjes

In mei leggen alle vogels in ei. Al in april werden in de kerktoren van de Grote Kerk vier slechtvalken geboren. De beelden zijn altijd via camera's online te volgen (via Youtube en dan 'slechtvalk Venray').

EH Communie & Vormsel '27

Nu het nieuwe schooljaar weer van start is gegaan, beginnen we ook weer met de voorbereidingen van de 1ste Heilige Communie en het Vormsel in 2027.

De data: **EH Communie zondag 11 april**
H. Vormsel zondag 18 april

Ouderavond: **EH Communie maandag 28 sept**
H. Vormsel woensdag 30 sept

Voor de communie zijn alle kinderen uitgenodigd uit de groepen 4 van de scholen; voor het vormsel groep 8. Ook wie op de middelbare school zit, maar het vormsel eerder gemist heeft, is welkom.

Aanmelden via onze site: rkvenray – catechese – Communie/Vormsel.

Geloofsverdieping
voor jong & oud…

Kinderclub
Geloofsverdieping, gebed, gezelligheid en vriendschap staan centraal. Op de 3e zaterdag van de maand van 18.00-20.30 uur, pastorie Leunen, op:

2026: 26 september, 24 oktober, 28 november, 12 december

2027: 23 januari, 27 februari, 21 maart, 24 april, 22 mei, 19 juni

Contact: mpmrijs@gmail.com - 0613476798

Tienerclub
Catechese, gebed, ontspanning. Op de 3e vrijdag van de maand van 18.30-21.30 uur, pastorie Leunen, op:

2026: 18 september, 16 oktober, 20 november, 18 december

2027: 15 januari, 19 februari, 21 maart, 16 april, 21 mei, 18 juni

Contact: mpmrijs@gmail.com - 0613476798

Jongerengroep
Geloofsverdieping, gebed, gezelligheid en vriendschap staan centraal. Op de 2e en 4e vrijdag van de maand van 20.00-22.00 uur, pastorie Leunen, op:

2026: 11 & 25 september, 9 & 23 oktober, 13 & 27 november, 11 december

2027: 8 & 22 januari, 12 &26 februari, 5 & 19 maart, 9 & 23 april, 14 & 28 mei, 11 & 25 juni

Contact: mpmrijs@gmail.com – 0613476798

Sacramentenvoorbereiding jongeren & volwassenen
Voorbereiding op Doopsel, Communie en Vormsel voor jongeren en volwassenen. In onderling overleg wordt het traject vastgelegd.
Contact: mpmrijs@gmail.com - 0613476798

Huiskring
Geloofsverdieping voor volwassenen: samen zingen en bidden met de bijbel. God tot ons laten spreken en leven uit zijn Woord. Op de 2e donderdag en 4e dinsdag van de maand van 20.00-22.00 uur, pastorie Leunen, op:

2026: 10 & 22 september, 8 & 27 oktober, 12 & 24 november, 10 & 22 december

2027: 14 & 26 januari, 11 & 23 februari, 11 & 23 maart, 8 & 27 april, 13 & 25 mei, 10 & 22 juni, 8 & 27 juli, 12 & 24 augustus

Contact: mpmrijs@gmail.com – 0613476798

Lofprijzing
Geleide aanbidding van het uitgestelde Allerheiligste en lofprijzing met Engels- en Nederlandstalige gezangen, op de laatste woensdag van de maand, na de avondmis in de Paterskerk tot 20 uur, op:

2026: 23 september, 28 oktober, 25 november, 16 december

2027: 27 januari, 24 februari, 31 maart, 28 april, 26 mei, 30 juni

Lezingen & voordrachten

Kom & zie!

Elke maand vindt er op dinsdag een avond plaats in het kader van ontmoetingen in geloof. ‘Kom & zie!’ De avonden beginnen om 20 uur en vinden plaats in de pastorie Paterskerk, Leunseweg 5. Eenieder is welkom, ook wie eerder niet deelnam. Een kleine bijdrage voor de koffie is gewenst!

Zie volgend blad

Dinsdag 6 oktober & 3 november

Gebed

Wat is bidden eigenlijk? Hoe hebben christenen dat gedaan de laatste 2000 jaar? Waar kun je beginnen? Hoe hou je het vol?

Dinsdag 1 & 15 december

Vergeving en verzoening

Wereldwijd heerst er een groot verlangen naar vrede. Niet minder leeft dat verlangen ook in ons eigen hart. Wat zegt de Bijbel over vrede en hoe wijst God ons een betrouwbare weg?

Dinsdag 5 & 19 januari

Een wereld zonder God?

Kerken lopen leeg en verdwijnen, dopelingen zijn er nauwelijks en geloof lijkt veelal van het toneel verdwenen? Wat betekent dat?

Dinsdag 2 & 16 februari

Vrede

Wereldwijd heerst er een groot verlangen naar vrede. Niet minder leeft dat verlangen ook in ons eigen hart. Wat zegt de Bijbel over vrede en hoe wijst God ons een betrouwbare weg?

Dinsdag 2 & 16 maart

De kruiswoorden van de Heer

Een bezinning op voorbereiding op de Goede Week en Pasen. Wat betekenen de enkele woorden die Jezus sprak op het kruis voor ons? In het ogenblik van sterven spreek je enkel nog over wat er echt toe doet. Wat wil de Heer ons zeggen in dat uur van zijn lijden en sterven?

Dinsdag 6 & 20 april

Het kruis als symbool

Het kruis waaraan de Heer gestorven is, is symbool bij uitstek van ons geloof. Een martelwerktuig dat tegelijk van de overwinning op het kwaad getuigt…

Ontmoetingsochtenden

De individualisering van de samenleving, het druk zijn met onszelf en ons jachtige leven, maakt dat er weinig oog is voor elkaar. Vereenzaming ligt op de loer en langzaam beginnen we elkaar te verliezen. Betrokken parochianen van Venray hebben daarom het initiatief genomen mensen samen te brengen, om samen in gesprek te gaan en aandacht te hebben voor elkaar. Elke 2e woensdag van de maand pastorie Paterskerk, 10.30 uur.

2026: 9 september, 14 oktober, 11 november, 9 december. 2027: 13 januari, 3 februari, 10 maart, 14 april, 12 mei, 9 juni, 14 juli

Alle informatie: contact@rkvenray.nl

Samen vieren, samen eten

Iedere zondag is er na de H. Mis van 11.00 uur gelegenheid om in de Paterskerk samen koffie of thee te drinken. Dit samenzijn wordt steeds drukker bezocht, gezelliger en duurt daardoor vaak ook wat langer. Vanuit deze groep is het initiatief ontstaan om deze ontmoetingen één keer per maand uit te breiden met een gezamenlijke lunch.

Iedereen wordt uitgenodigd iets te eten mee te brengen om te delen, zoveel als hij/zij (alleen, als stel of als gezin) op kan. Zo ontstaat een tafel vol verschillende smaken, verhalen en verbondenheid. Ook als je niets meebrengt, ben je van harte welkom om aan te schuiven: er is genoeg voor iedereen. Want ook hier geldt: hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

2026: 6 september, 4 oktober, 8 november, 13 december. 2027: 3 januari, 31 januari, 7 maart, 4 april, 2 mei, 13 juni, 4 juli, 1 augustus

Kom mee om het te zien!

Zeker nieuwkomers in de kerk zitten vol vragen: waarom dit zus en dat zo? Kerk, gebed, liturgie, bijbel, paus, bisschoppen, hete hangijzers, wat wordt er verwacht en wat niet?

In een informele setting is er gelegenheid met de deken daarover in gesprek te gaan. Noordkapel Grote Kerk, toegang via toren.

Op zaterdagmiddag van 14 tot 15 uur op
26 september, 17 oktober, & 14 november.

Grote Kerk

Adres
Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 pastorie-grotekerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven
Dinsdag & vrijdag, van 9.30 tot 11.00 uur
Stipendium: € 15,- voor missen op weekdagen,
€ 30,- voor weekendmissen.
NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage
NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Penningmeester Jan Loonen
penningmeester@rkvenray.nl.

H.H. Missen
Weekdagen: 9.00 uur. Zaterdag: 19.15 uur
Zondag: 9.30 uur. Maandag en vrijdag:
gezongen morgengebed: 8.35 uur
Op zaterdag 13 uur aanbidding en mogelijkheid tot (biecht)gesprek met priester
De Mariakapel is dagelijks geopend.

Dopelingen

23-08-2026	Guus, Jonas & Niek Derickx	Grote Kerk
09-08-2026	Nía Classens	Grote Kerk
13-06-2026	Chamo	Grote Kerk
31-05-2026	Oliver & Laura Mikolajczak	Grote Kerk
24-05-2026	Mason Dankowski	Grote Kerk
24-05-2026	Macy Hölzken	Grote Kerk
03-05-2026	Amaya De la Roy	Grote Kerk
12-04-2026	Farah Trustfull	Grote Kerk
04-04-2026	Anne & Sara Drenth	Grote Kerk
22-03-2026	Livia Pistora	Grote Kerk
15-03-2026	Emmy Janssen	Grote Kerk
22-02-2026	Zav Barretto	Paterskerk
25-01-2026	Novi Berkers	Paterskerk
18-01-2026	Jan Smolarek	Grote Kerk

Opgenomen in de RK Kerk en/of gevormd

04-04-2026	Goos, Anne en Sara Drenth & Rebecca Boon
12-04-2026	Farah Trusfull
23-08-2026	Guus Derickx

Huwelijk – Grote Kerk

Grote Kerk 19 juni
Tom Neijenhuis en Yvonne Heijnen

Grote Kerk 26 juni
Lowieke Kateman en Rosa Poels

Paterskerk

Adres
Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
pastorie-paterskerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven
Zie hiernaast - Parochiekantoor Eindstraat 6.
NL81 ABNA 0231 8034 94
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage
NL42 INGB 0004 2040 20, of
NL17 ABNA 0231 8085 26 inzake kerkbijdrage.
Penningmeester Jan Loonen
penningmeester@rkvenray.nl

H.H. Missen
Weekdagen: 18.30 uur. Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur
Vrijdag Uur van Barmhartigheid om 15.00 uur
Op donderdag 17.30 uur aanbidding.
Op weekdagen dagelijks rozenkrans om 18 uur.
De Mariakapel is dagelijks geopend.

Overleden Grote Kerk, Paterskerk, Smakt

13-08-2026	Harry Fijneman	86 jr
02-07-2026	Gurie Schim vd Loeff–Lieuwen	97 jr
02-07-2026	Corrie vd Mortel–van Daal	87 jr
25-06-2026	Lien van Kreij-Martens	93 jr
22-06-2026	George Bloemen	83 jr
21-06-2026	Leonie Cals	77 jr
17-06-2026	Hermien Frankefort-Huijgen	92 jr
07-06-2026	Jeu van de Winkel	92 jr
05-06-2026	Wil Schillings	94 jr
12-05-2026	Piet Linskens	84 jr
12-05-2026	Sjaak Versteegen	83 jr
18-04-2026	Liesbeth Faesen-Schmitz	95 jr
05-04-2026	Will van Wijk-Fakkert	99 jr
31-03-2026	Cis Bloemen-Seijkens	88 jr
29-03-2026	Nel van der Lee-Philipsen	91 jr
03-03-2026	Sjaak Tijssen	89 jr
19-02-2026	Antoon van Dinter	84 jr
24-01-2026	Jacqueline van den Munckhof	90 jr

Smakt

Rectoraat St. Jozef, Sint Jozeflaan 54,
5817 AD Smakt rectoraat-smakt@rkvenray.nl

Kerkbijdrage NL72 RABO 0153919523
penningmeester@rkvenray.nl

H.H. Missen Woensdag 9.30 uur kapel. Zondag 11 uur kerk. De Sint Jozefkapel is dagelijks geopend.

Agenda

September 2026
03 Oda-wandeling
06 Samen vieren, samen eten
07 Start stemvorming
08 Bezinningsmiddag
09 Ontmoetingsochtend
10 Huiskring
11 Jongerengroep
12 Dialectmis Veldeke
18 Tienerclub
20 Koningsvogelschieten
22 Huiskring
23 Lofprijzing
25 Jongerengroep
26 Kom mee om het te zien!
26 Kinderclub
28 Ouderavond EH Communie
30 Ouderavond H Vormsel

Oktober 2026
04 Samen vieren, samen eten
06 Kom en zie-avond
08 Huiskring
09 Jongerengroep
14 Ontmoetingsochtend
16 Tienerclub
17 Kom mee om het te zien!
18 Vrijwilligersbijeenkomst
23 Jongerengroep
24 Kinderclub
27 Huiskring
28 Lofprijzing
31 Diakenwijding Roermond

November 2026
01 Marketensterstreffen 11 u
03 Zegening graven Vak O
03 Kom en zie-avond
08 Samen vieren, samen eten
11 Ontmoetingsochtend
12 Huiskring
13 Jongerengroep
14 Kom mee om het te zien!
20 Tienerclub
22 Jubileum Piëlhaas 11 u
24 Huiskring
25 Lofprijzing
27 Jongerengroep
28 Kinderclub
28 Stille Dag Smakt
29 Begin advent

December 2026
01 Kom en zie-avond
09 Ontmoetingsochtend
10 Huiskring
11 Jongerengroep
12 Kinderclub
13 Samen vieren, samen eten
15 Kom en zie-avond
16 Lofprijzing
18 Tienerclub
22 Huiskring

Missen Kerstmis 2026
Kerstavond:

Paterskerk	17.00 uur peuterdienst
Grote Kerk	18.00 uur
Paterskerk	20.00 uur
Smakt	21.00 uur
Grote Kerk	22.00 uur

1e Kerstdag:

Grote Kerk	09.30 uur
Paterskerk	11.00 uur
Smakt	11.00 uur

2e Kerstdag:

Grote Kerk	09.30 uur
Paterskerk	11.00 uur

Oud & Nieuw:

Paterskerk	18.00 uur
Merselo	18.00 uur
Grote Kerk	11.00 uur

gevolgd door Nieuwsjaarsontmoeting

Januari 2027
02 Voettocht Smakt-Tienray
03 Samen vieren, samen eten
05 Kom en zie-avond
08 Jongerengroep
13 Ontmoetingsochtend
14 Huiskring
15 Tienerclub
19 Kom en zie-avond
22 Jongerengroep
23 Kinderclub
26 Huiskring
27 Lofprijzing
31 Samen vieren, samen eten

Februari 2027
02 Kom en zie-avond
03 Ontmoetingsochtend
10 Aswoensdag
11 Huiskring
12 Jongerengroep
16 Kom en zie-avond
19 Tienerclub
23 Huiskring
24 Lofprijzing
26 Jongerengroep
27 Kinderclub

KerkTV & Omroep Venray

De Mis van 9.30 uur is elke zondag te volgen via KerkTV (zie onze site rkvenray.nl) en Omroep Venray. Het is een mooie wijze van betrokken zijn en blijven voor hen die niet (meer) naar de kerk kunnen, of zij die op afstand toch willen meevieren of kijken en luisteren.

De uitzending wordt verzorgd door vrijwilligers van zowel de kerk als de omroep. Wees welkom!

Wekelijks verschijnt een QR-code in beeld om de kosten van apparatuur en uitzending gedekt te krijgen. Zeg maar: collecte-online. Van ganser harte aanbevolen!

